

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBT/CHBCI)

SỐ 176

12 TRANG 20 TI

TUẦN LỄ TỪ 12-8

ĐẾN 18-8-1971

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

— Đầu bếp : MINH VÕ —

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ÓNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
© 74++

Xin can cả nước
đừng thanh toán nhau
như chồn giang hồ

Quá lắm rồi.

Đàn em ông số hai dọa ném bom Đinh Độc Lập.

Đàn em ông số 1 bèn dọa sức máy mà đảo chánh hề có, sẽ dẹp liền.

Nghị viên ủng hộ ông số 2 đòi xuống đường ăn thua đủ với ông số 1.

Nghị viên ủng hộ ông số 1 cũng đòi xuống đường ăn thua đủ với phe ủng hộ ông số 2.

Phía thân cận ông số 1 nói xếp của mình sẵn sàng ứng cử một mình,

Phía "nước bạn đồng minh" dọa nếu ông Thiệu tranh cử một mình, thì sẽ rút hết quân, cúp viện trợ chạy làng gấp.

Phía "đứng giữa" thì nói rằng ông số 2 đâu có

ngụ gì mà đảo chánh. Nếu có đảo chánh thì đích thị là mưu của ông số 1 để diệt phe đối lập. Y như kế hoạch Brovo 1 của ông Nhu năm 1963.

Ôi, đất nước khốn nạn này chưa bao giờ khốn nạn như hiện nay, mỗi phe mỗi ông, kể cả ông bạn đồng minh coi đất nước này như cục đất hay sao mà định xù dụng vào việc

«ân oán giang hồ» để thỏa mãn quyền lợi và tự ái cá nhân.

Xin can cả nước. Đất nước này còn 17 triệu dân khốn khổ nữa chứ không phải chỗ không người.

C. O

Stamp: 17/7/71, ALIEN, TIEN

Học trò và chủ trường

Ở mục này trong số báo trước, C.O có đăng ý kiến của một số giáo chức trường NC, trong đó có đoạn kết án hành động của một số học sinh trong phong trào tranh đấu chống tăng học phí. Vì điểm này, có thể bạn chủ trường ngỡ rằng C.O. về hòa với họ để chống lại cuộc tranh đấu hợp lý và có chính nghĩa của các em học sinh.

Đề đập tan ngộ nhận đó, C.O cần minh xác như sau :

Là kẻ thù của mọi thứ bất công, tham nhũng và áp bức trên cõi đời này, bạn C.O không bao giờ về phe với bọn tư bản gian tham, trong đó có bạn chủ trường cá mập đã từng làm giàu trên mồ hôi và nước mắt của cha mẹ các em học sinh nghèo khổ.

Sở dĩ cho đăng ý kiến của một số giáo chức trường NC là vì họ có một vài điểm mà C.O tán đồng.

Tuy nhiên, C.O không đồng ý với thái độ lớn tiếng kết án cuộc tranh đấu của các em học sinh khi các em, vì một vài xung động không kim hãm được của tuổi trẻ, đã gây ra một vài cuộc đập phá vừa rồi. Mặc dù đó là những hành động đáng tiếc nhưng cũng không nên quá nặng lời trách móc các em khi mà chính các em bị dồn vào bước đường cùng, bị bóc lột quá đáng, bị dồn ép đến chỗ phải bạo động. Sự thiệt hại về vật chất của một hai ngôi trường giàu có, thật ra, không thấm thía gì với sự thiệt hại lớn lao của tuổi trẻ hôm nay : Các em đã bị đánh đập giam cầm, bị khinh khi, áp bức...

Đối với cuộc tranh đấu của các em, học sinh hiện tại, bạn C.O rất xúc động và coi đó là là cuộc tranh đấu chính đáng cần được ủng hộ. C.O đã đứng về phía các em, về phía những người nghèo đề đập lại bọn tư bản gian ác. Bằng cố gắng trong số trước, ở mục «Chém Ruồi» C.O đã nhiệt liệt ca ngợi cuộc tranh đấu của các học sinh và vạch trần bộ mặt nham hiểm, bóc lột của bạn chủ trường cá mập.

Hiện các trường đã chịu mở cửa lại để các em học sinh tới học. Tuy nhiên đám chủ trường vẫn ngoan cố với ý định tiếp tục tăng học phí. Như vậy, vấn đề vẫn chẳng giải quyết được gì, cuộc tranh đấu đầy gian khổ của các em học sinh trở thành vô ích. Bạn chủ trường được sự bênh vực và bảo vệ của nhà nước nên đã coi thường nguyện vọng chính đáng của các em học sinh.

Nhưng các em không chịu thua như thế. Các em cương quyết tiếp tục cuộc tranh đấu đến cùng. Các em không thể đi học bên cạnh những họng súng của cảnh sát và sự thù hận của chủ trường. Dù sao, C.O thành khẩn kêu gọi các em hãy cố gắng tránh đến mức tối đa những hình thức bạo động trong cuộc tranh đấu tiếp tục của các em, trừ phi không thể đứng được.

Đối với nhà nước, bạn C.O kêu gọi quý vị đứng về phe bọn tư bản gian ác nữa. Hãy bênh vực và bảo vệ cho các em học sinh nhỏ bé, đáng thương kia. Hãy giúp các em khỏi bị bạn chủ trường bóc lột, khỏi bị thất học. Nhà nước hãy thử áp dụng «biện pháp mạnh» với bạn chủ trường ngoan cố xem sao. Tại sao chỉ dám mạnh với bọn dân ngu khù đen thoi mà không dám đụng tới chân lông mày anh tư bần đó ?

Lưu thông một chiều

Từ 1 tháng 8 này nhà nước có nhã ý mở một chiến dịch kêu là chiến dịch lưu thông. Tất cả những chú hippy choai choai, những con nhà choang, chớ đôi chớ ba ẹo đi ẹo lại làm chướng tai gai mắt, gây cảnh máu đổ thịt rơi cho những người xử dụng công lộ đứng đắn đều bị hốt về nằm áp cả xề lẫn người.

Đúng, phải tóm cổ hết tụi này cho được việc nhà nước. Nhà nước, ngài Đô trưởng làm đúng, Con Ong tính bốc thơm nhưng vẫn còn những việc có dính líu tới vấn đề lưu thông mà nhà nước Đô Thành chưa thêm hốt tới hoặc cố tình giả đi giả để, hay tại các Ngài Đô Trưởng, xếp phứ lít, đi xề 4 bánh, có vệ sĩ, cầm cò, đeo băng mà không biết tới, giống như trường hợp ông Tông Kinh Tế không hút thuốc lá nên không biết đến việc ba tàu Siu Fong lũng đoạn thị trường bao nhiêu năm nay hốt hàng tỷ bạc vẫn làm ngo, để đến khi tuần báo Con Ong báo động tới mới lần đúng ngã ngựa ra mà thanh toán.

Ngài Đô Trưởng, ông xếp phứ lít không biết tới thì còn có thể có lý vì không xử dụng lễ đường như dân ngu cụ thâm khác, nhưng nếu các cụ Nghị Đô thành mà cũng không biết tới thì có họa là các cụ này đã được khóa môn kỹ nên không mở ra được mà bỏ bỏ chẳng ?

Con Ong muốn nói tới việc đánh thuế «đậu bến» của các nhà thầu via hè tại khắp các nẻo đường Đô Thành.

Trước kia, chỉ có khu đất trước mặt ông Đô Trưởng là tòa Đô Chính dọc đường Nguyễn Huệ là có đặt cái máy chém Cai thầu via hè mà thôi, nhưng đến nay cái phong trào vết dầu loang này nó tóe tõe loe khắp nơi, hang cùng ngõ hẻm nào, hễ đậu xề đóng cửa đánh bình một cái là đã có một chú lòi phang ngay một cái giày nhỏ nhỏ lên cửa kiếng.

Hai mươi đồng một giờ, của đậu con xốt. Người xử dụng xề 4 bánh đã phải nạp đủ thuế lưu thông hằng năm tất phải hiểu rằng thuế này là có quyền đậu tưới hệt sen, trừ ra vô lễ mà dám đậu trước mặt ông Đô Trưởng tất phải phạt 20 tỉ một giờ là đúng.

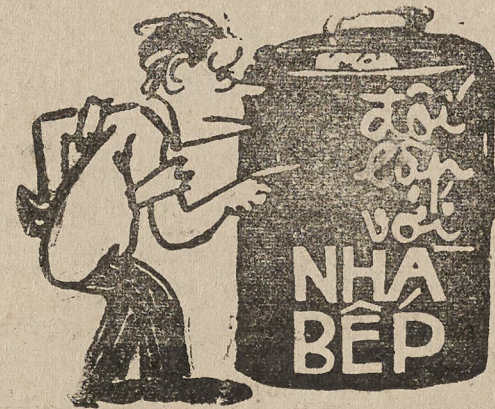
Thử tính coi, nếu ông Đô Trưởng giả vờ vi hành một ngày độ 20 nơi, vì một công chuyện gì đó sẽ được tính thành tiền như sau :

20 nơi, mỗi nơi mặc dầu chỉ ghé một tích tắc tất nhiên phải chi mất 20x20 tỉ=400đ và một tháng như vậy tất nhiên phải chi 12.000 tỉ Hai mươi tỉ tuy nhỏ thế mà lớn

Con Ong muốn nhà nước Đô Thành hỏi thăm sức khỏe những nhà thầu lậu này một chút cho dân nhỏ, vì việc này cũng nằm trong vấn đề lưu thông chiến dịch

Nếu việc đóng thuế này cứ tiếp diễn dài dài, bền bền thì Con Ong e rằng một ngày đẹp trời gần đây, tụi đi xề 4 bánh sẽ có một màn đem về trồng hành để tự túc tự cường tăng gia sản xuất hết và Hòn Ngọc viễn Đông này sẽ biến thành Hòn Ngọc xe đạp.

Chiến dịch lưu thông ơi ! cho cái vấn đề này nó lưu... thông hai chiều đi.

* LÃO DƯƠNG

Những cái chết phi lý cần suy ngẫm..

Trên thực tế : nhân tài ở xứ này, không có đất đứng. Chỉ có tụi biết thờ, chủ nghĩa «Luôn» là ăn nên làm ra tưng bừng. Ở nơi nào, tụi chúng nó cũng vớ chỗ ngồi bõ. Rồi nhìn trên, đề dưới... tụi này, vẫn cứ phây phây. Còn kẻ có tài, bất cần thiên hạ sự, thấy ngang là đã kích, thấy chướng là chửi liền, những phần tử ấy tron đời, sống trong bất hạnh và bị đẩy đọa trường kỳ ! Thế cho nên, khi nghe 1 quan tư bản chết một quan năm chớ—bạn đừng vội lên án kẻ giết người—Đề bạn đọc hiểu rõ nội vụ, Con Ong xin bỏ tấc vải nét tóm tắt như sau :

«Thiếu tá Trương đã hơn bốn mươi tuổi, rất yêu vợ, và rất sót con. Đột nhiên, ông phải chọn cái chết—bi thảm và phi lý như thế—hắn không thể làm một hành động thiếu suy nghĩ !

Tất cả, đề ra từ bất công và bè phái. Trương hợp của thiếu tá Trương, 1 người học Võ bị Đà Lạt, trước trung tá Yến hai khóa. Nhưng, vốn có máu tếu, nên Trương «sóc-ti» với lon thầy đối. Và, từ trung sĩ quèn, ảnh bõ lên tới 4 lon, không phải là chuyện đơn giản, ai cũng làm được. Gần đây, chỉ huy 1 liên đội ĐPQ, tương đương như 1 tiểu đoàn. Trương đánh giặc hằng như điên, linh tráng mền ảnh. Vào ngày đầu tháng 6-71, Trương hay tin vợ đau nặng, ảnh làm đơn xin phép tiểu khu để về thăm gia đình. Trên nguyên tắc, 1 cấp liên đội trưởng, phải chờ một sĩ quan thay thế mới được bỏ đơn vị.

Nhưng vì nóng lòng gặp vợ, Trương lại ngầm hiểu—ở trên—có ý trừ ếm mình, nên cứ lờ tịt vụ cử người tạm thế Trương... thế là, bất chấp hậu quả. Trương bỏ liên đội và về với Bà xã. Không may cho ảnh, đúng ngày vắng mặt, có một phái đoàn về thanh tra, thiếu sự hiện diện của liên đội trưởng, Trương... tà tà «ăn 15 củ».

Lê ra, phạt trọng cấm, với 1 cấp Tá, chỉ ký giấy tượng trưng, và với 15 củ, cũng đủ đề Trương bị... dậm chân lại 1 cấp, trong vài ba niên. Ai ngờ vì hận riêng và vì thấy Tr. tỏ ra bất phục Tham mưu trưởng, nên me sừ này, đã chơi thăng tay, bằng 1 «quả» hơi nặng, độ là gởi Trương về TTM để nhốt vào tù.

Nằm trong tù... kiêu nhà tù sĩ quan, cũng chẳng khổ sở gì ? song uất hận tràn hông vì sứt mẻ danh dự và mất mặt với bè bạn. Trương... trở về tiểu khu, vẫn cần rặng chịu đựng sự hành hạ về tinh thần, do ông đầu tinh, cùng phe với Tham mưu Trưởng đã liên kết với nhau để hạ nhục Trương. Nào là sỉ vả Tr, trước mặt các sĩ quan trong tiểu khu, nào là bắt Tr, phải ba lô sẵn sàng chuẩn bị 100 0/0 khi có lệnh là lên đường tức khắc. Cũng trong thời kỳ nằm chờ đợi hình phạt, là sẽ bị thuyên chuyển đi xa, Tr, còn bị nghe đi, nghe lại lời bần tiếng của TMT, rằng : « sẽ đá nó đi Phước Long, cho sướng cái thân ngang bướng ». Hoặc : « sẽ cho nó đi Dakto cho nó mau tịch... »

Vào tình cảnh ấy, thì... đến bực cũng cóc nhịn nhục nổi. Và, hậu quả đã đưa tới vụ án mạng, thật phi lý và kỳ cục. Trong nháy mắt, chết lẩn đùng hai sĩ quan cấp Tá. Thử tính nhằm xem, nhà nước đã tốn bao nhiêu công của để đào tạo thành 1 sĩ quan Cấp Tá, như ngay nay. Thế mà, chỉ vì vấn đề lãnh đạo, kèn cựa nhau, mà thành hận thù đến giết nhau không chút nương tay.

Mới đây, 1 trung sĩ cũng quật trái lư ra an giết cấp chỉ huy vì bị đánh đập trước đông người. Bày giờ, là hai ông Tá... Những vụ đáng tiếc ấy, còn có thể xảy ra... nếu giới cao cấp trong quân đội không nghiêm chỉnh đặt thành vấn đề nghiên cứu và bỏ khuyết kịp thời nguyên nhân khỏi tìm đầu xa: đó là sự bất công, tham nhũng bè phái và nhất là tụi chuyên cú lòn nịnh bợ... đã là đầu mối của thảm trạng này.

Phải làm sao... để khỏi diễn ra những cái chết lẩn xẹt như vụ án mạng tại Hậu Nghĩa ?!

NGỘM...

Vì quyền lợi chung của cử tri nói riêng, nhân dân Miền Nam nói chung. Con Ong có bốn phận lật mặt nạ những tên nguyên dân biểu nhiệm kỳ vừa qua cử tri đã một lần "trốt đại" tin nhiệm. Giờ đây sẵn có phương tiện và kinh nghiệm lại van lạy đồng bào "tin nhiệm" một lần nữa hầu thỏa tình thao túng...

Đô thành Saigon đơn vị II :

ĐINH THÀNH CHÂU : Nguyên chủ tịch ủy ban thảo hiến của Quốc Hội Lập Hiến. Vì khả năng luật pháp quá yếu kém, lại thiếu kinh nghiệm nghề nghiệp, nên mới có Hiến pháp 9 nút Việt Nam cộng huê, đầu voi đuôi chuột, muốn hiểu sao cũng được, làm cho 9 ông Tỏi-viện, ra sức công du đều đều để học hỏi, mà giải thích van lạy không ra.

HUYỀN - NGỌC - ANH : Một tên điếm trí thức. Lúc làm thanh-tra y tế, đã nổi tiếng lem nhem tiền bạc về vụ Đông y, chẳng hạn. Làm dân-biểu Hạ-viện, lại hạ mình làm gia-nô cửa hậu: không có một đạo luật, một ý kiến nào của Hành-pháp đưa ra khoáng đại mà y không những biểu quyết, lại còn vận động khối Đoàn-kết ủng hộ cho đồng! Theo số tử vi: có thần thể nhờ vào bà vợ! Vốn xuất thân từ Hội phụ nữ liên đài hồi mồ ma Bà cổ Nhu còn dang tác quái trên mảnh đất miền Nam này.

DIỆP VĂN HUNG : Vào Hạ nghị viện để được tư do kinh doanh, theo Hành pháp để được ưu tiên trúng mồi, đó là phương châm của Diệp xính xáng 4 năm qua ở Quốc hội V.N Cộng huê .

TÀNG CỬU : Một dân biểu của Việt nam Cộng huê mà chỉ biết nói tiếng A lam bập bẹ, nhưng lại rất nha h tay biểu quyết theo Hành pháp. Đó là một đức tính để người ta cho vào Hạ viện .

TRƯƠNG VỊ TRÍ : Cũng một lò thân Hành pháp, theo Hành pháp như 2 Chú Hưng và Cửu, nhưng chú Trí thuộc loại cánh sát chim. Và với tư cách đó, chú chệt con này đã len lỏi vào trong khối Xã hội, nhưng khi nào khối chống Chính quyền thì chú Trí này cũng vai tên nữa, xin cáo bệnh, nằm nhà vắng mặt có lý do ! Chú chỉ lên tiếng hăng say có một lần : "xin đừng ai đụng đến người Trung Hoa vì chú là người Trung Hoa! Em ruột của tên Trương-bền-Viên, một tên đại bịp mà giới người Việt gốc Hoa ở Chợ-lớn đều biết tiếng.

Đô thành Saigon, Đơn vị III

TRẦN KIM THOẠI : hỏn danh « Gái nín tè ». Đặc cử nhiệm kỳ vừa qua nhờ những gian lận trắng trợn đến nỗi Ủy ban đặc biệt của Hạ nghị viện đã nhất định không chịu hợp thức hóa và từ khước không chịu cho y thị mang danh dân biểu. Nhưng nhờ khối gia nô đứng đầu là tên kép hát bộ Lê tài Hòa, đưa tay bảo bọc, gian lận lần nữa trong việc biểu quyết hợp thức hóa, nên y thị mới có thể du dương với cậu sáu Long An từ đó đến nay. Được gia nhập vào khối gia nô (danh từ của Cha Thiên Hồ, báo Xây Dựng). Nín Tè bênh vực Hành-pháp một cách quá hăng say, và trong phiên họp chung quyết điều 10 khoản 7 luật bầu TT, đã kiếm cách dụ dỗ DB Nguyễn đắc Dận làm thế nào, khiến DB đã phải đứng phát dạy, la lớn tại phòng họp : «yêu cầu Cựu Chủ-tịch giữ thuần phong mỹ tục và ngăn cấm bà Trần kim Thoại không được tiếp tục sờ soạng vào thân thể tôi !» Các ký giả nghị trường hôm đó, không nín tè nổi vì...tức cười.

VÕ VĂN PHÁT : Một cây áp phe, đã được lột vào Hạ-viện, lại còn được khối thân Chánh

quyền cần nhắc lên làm Chủ-tịch Ủy ban Kinh tế. Cơ hội duy nhất, ngàn năm một thuở với tài ngoại giao với Ba Tàu chỉ trong vòng 2 năm giữ chức vụ này, gia sản ông Phát đã đẻ ra gấp trăm ngàn lần. Thật đúng là chuột sa hổ cắn!

NGUYỄN VĂN NAM : bộ ba với còi ô tô Giáp văn Thập và bán cả phê Phó thái Gia, thử cùng nhau sống chết để nâng bi chánh quyền. Và cả ba đã lập được một thắng lợi nhục nhã: cầm đầu bọn cái bang Cầu Muối, cướp phá trụ sở Hạ nghị viện, để trừng phạt về cái tội chưa hết lòng nâng bi Chính quyền. Chắc kỳ này lăm le vào Hạ viện để thay thế Nguyễn bất Lương, và chắc từ đó, sẽ đem bọn cái bang lùa cướp phá Thượng nghị viện !

LÊ TÙNG LÂM : Một tên thầy cãi, không biết cãi, chỉ biết chạy áp phe với các quan, chuyên đập đồ thân chủ, làm giàu nhờ bán tiếng mấy ông Tòa. Với kinh nghiệm áp-phe mà cả Tòa ai cũng biết tiếng, vào Hạ-viện, tỷ phú mấy hồi, thầy kệ cho thằng dân ngu bỏ phiếu !

TRẦN SANH BỬU : Lúc làm nghị viên Đô-thành, đã chiếm đất công làm của riêng, (đất của Saigon Thủy-cục) xây cất nhà bất hợp pháp lên trên đó, rồi đem bán cả nhà và đất của Chính Phủ. Những người mua, khi biết mình bị Trần sanh Bửu gạt, thì chỉ biết khóc than van lạy Chính Quyền. Lúc làm dân biểu, Trần sanh Bửu để đơai công chuộc tội, đã bán mình cho Chính Quyền và chỉ biểu quyết theo lệnh Hành pháp mà thôi.

QUẠT MỒ

Những bản mặt lem nhem xuất hiện kỳ này đã làm nổi bật một Trần văn Tuyên sáng giá với những thành tích cách mạng và đạo đức cùng mình trong suốt cuộc đời làm chánh trị, với một lòng chân thành «chỉ» vì Dân vì Nước .

Cũng như những tay đua trẻ thuộc thành phần ký giả « li lợm » như : Tú Xê, Hồng Dương, Hải Bằng, Thanh Phương, Đặng Thị Phú, Nguyễn Mạnh Côn, Trần văn Trí v.v... cũng có nhiều hy vọng chiếm một số phiếu cao tại các đơn vị ghi danh.

Đơn vị Gia Định

DƯƠNG MINH KÍNH : ông giáo này đã mất hẳn tư cách mô phạm từ ngày ông gia nhập bọn lâu la trong khối Độc Lập đây tại tiếng ở hạ nghị viện học trò ông oán trách ông, phong trào trí thức công giáo mà ông đã gia nhập xa lánh ông, khi thấy ông ta đồng lõa, dẫu mặc nhiên, với bọn nửa người nửa ngợm ấy. Gần đây nhất ông đã cùng vài dân biểu đồng đem bán chữ ký ma cho r liên danh dự định ứng cử TT, khi lật tẩy ra ông đã ký tên cho liên danh khác, ông Kính đã không biết nhục thì thôi còn dám cả gan ngửa tay xin mấy trăm ngàn.

NGUYỄN MINH ĐĂNG : Con người vừa lùn, vừa điếm. Trước hết đầu quân cho phủ trái đầu rồng, rồi phản phé, theo qua phe Phủ mặt đầu rồng. Nhờ thế, được cất nhắc lên chức Chủ Tịch Ủy ban Nội-vụ Hạ-viện. Năm sau, phe mặt đầu rồng lấy lại, giao cho DB bin đình Hồ ngọc Cừ đầu thầu, nên anh lùn tức, bèn trở lại xin chiêu hồi ở Phủ trái. Một năm ở chức Chủ tịch nội vụ cũng đủ cho anh chàng mua được chiếc xe Fiat 125 mới toanh, nếu 2 năm mua được nhiều bin đình như DB Hồ ngọc Cừ.

ĐỖ-TRỌNG-NGUYỄN : một tên điếm, từ cách ăn mặc (luôn luôn chải chuốt), lời nói (luôn luôn nịnh bợ), hành động (luôn luôn theo đúng lời hành pháp dạy) với tư cách khối viên của khối Độc-lập (lại khối Độc-lập!) y đã nổi danh vì vụ đem vàng qua mỹ...hỏi lộ tận bên Mỹ, và về vụ ban cho mình quyền thanh tra tòa đại sứ, để dễ bề mượn xe của tòa đại sứ, xuống Baltimore tìm em út (Baltimore là ngã ba chú ía Mỹ). Qua đầu quân cho khối Dân-tiến một khối thân chính-quyền khác, y cũng chỉ là một tiểu tốt vô danh có mặt để biểu quyết chấp thuận tất cả luật chương trình, thuế kiếm-trúc, điều 10 đoạn 7 v.v.

PHAN HUY ĐỨC : Một tên đại bịp của khối Độc Lập (lại khối Độc lập nữa !) Y đề trên danh thiếp «diplômé Hei de Paris» để gạt thiên hạ, làm cho người ta lầm tưởng rằng y tốt nghiệp ở Đại học Paris. Sự thật, y chỉ có bằng Tiểu học, Đầu óc mất thăng bằng, nên đã làm khổ toàn thể nhân viên hành chánh ở Hạ viện, trong thời gian y được khối thân Hành Pháp cần nhắc làm Phó Chủ tịch ở Hạ viện.

Trong thời gian này y đã ngang nhiên ký nhiệm vụ lệnh tự xuất ngân sách Hạ viện đãi thọ cho toàn gia đình y đi vòng quanh thế giới và tư phong cho vợ y là công cán ủy viên, con y là bí thư cho y! Mặc dầu đầu óc mất thăng bằng, nhưng lại rất tinh táo lúc biểu quyết theo Chính quyền !

NGUYỄN THẾ LINH : một trong những dân biểu có cũng như không ở Hạ viện, ngoại trừ lý do Hành pháp sẽ mất phiếu nếu ngại anh ta, và ngoại trừ bộ đồ dân vệ mà anh ta mặc để đi họp, mà báo chí đã chế diễu bao phen.

PHẠM-DUY-TUỆ : Người ta không biết rõ lập trường của anh dân -biểu còm này cùng với d. b. Hồ-văn-Minh thuộc nhóm «xã-hội-mới» đã tiêu khá nhiều tiền của chính quyền riêng cho vụ quận8, vào Hạ-nghị-viện, trong lúc Hồ-văn-Minh luôn luôn e dè tránh né, thì D.B.Tuệ lại công khai và tích cực ủng hộ Hành-pháp. Nhờ thế, anh ta được cần nhắc lên chức vụ Tổng-thư-ký Hạ-viện. thành tích của thời gian này: đã cùng với d.b. Nguyễn-bất-Lương ký giấy cho phép cảnh-sát xâm nhập vào trụ sở Hạ-nghị-viện dùng võ lực bắt dân biểu Trần-ngọc Châu.

Nhưng chỉ một năm sau, anh ta phản tỉnh, và bỗng nhiên chống đối quyết liệt những gì của Hành pháp gửi sang, sau khi anh ta đã rút ra khỏi khối Dân tiến. Rồi trong khóa họp cuối cùng của Hạ Viện đương nhiệm anh ta lại trở cờ, xoay lại bênh Hành Pháp hết mình, đặc biệt là trong vụ Điều 10 đoạn 7 luật bầu T.T. Thành thật mà nói, trong thời gian làm Tổng thư ký, anh ta đã giúp xã hội một việc đáng kể : phanh phui những vụ buôn lậu của những tên dân biểu chuyên môn ăn bản như Mạc Giao tự Phạm hữu Giáo, đã bị bắt nhiều lần tại phi cảng Tân Sơn nhất (mà báo chí đã vạch trần với đầy đủ chi tiết), nhưng hồ sơ lại được ém nhem.

Cũng như Saigon, Gia định cũng thấy nhưng nhúc nhúc đám ruồi nhặng bẻ bỏi đã hơn một lần lừa bịp cử tri một cách trắng trợn trong nhiệm kỳ vừa qua với những thành tích lem nhem đã được báo chí phanh phui và khai thác rất tận tình. Hy vọng của nhóm Con Ong những người trẻ có nhiều khả năng, sạch sẽ có liêm sỉ như : Đặng Văn Tiếp, Trần văn Ân, Nguyễn đạt Thịnh và Nguyễn duy Bảo, Nguyễn thanh Tùng, Thanh Chiêu Như văn Ủy, sẽ được cử tri tin nhiệm và chắc chắn không sợ bị phản bội khi những người trên được lột vào tòa nhà Hạ viện.

Khách sạn HOÀN MỸ

MAJESTIC

Số 1 Tự Do Saigon — Đ.T: 91375, 91266, 23711 (3 giây liền)

- KHÁCH SẠN : Gồm 126 phòng với đầy đủ tiện nghi : Máy lạnh hoàn toàn đời mới, nước nóng, điện thoại, phòng vệ sinh riêng từng phòng và 5 thang máy.
- CẦU LẠC BỘ : Nơi trang nhã để các Hiệp Hội, Đoàn Thể và quý vị Công Kỳ Thương Gia tổ chức những buổi họp tiếp tân, tiệc cưới, tiệc gia đình v.v...

- ĐẶC BIỆT VŨ ĐOÀN THANH XUÂN**
- VỚI** : Trung Tâm Ca Vũ Nhạc Hoàn Mỹ tại lầu 5, do cô MARIA phụ trách trình diễn mỗi đêm từ 20G đến 0G 00 (mỗi tuần đều thay đổi mỗi ban vũ nổi tiếng khác nhau). Hội Trường Quốc Tế (đủ chỗ cho 300 Hội Thảo Viên) gồm 4 hệ thống Phiên Dịch. Phòng ăn Phương Hoàng (đủ chỗ cho 250 thực khách) Phòng ăn Triason (đủ cho 40 thực khách) Tất cả đều được trang bị tối tân. Đặc biệt phòng ăn Versailles giá rẻ dành riêng cho Quân, Công, Tư Chức. Ngoài ra còn chỗ đậu xe rộng rãi và an toàn nhất Thủ Đô.

TRẦN TRỌNG KÍNH MỜI

MỘT TÊN CUỒNG SÁT KHÁT

MÀU NHẬT THỂ KỶ

DI ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

39 Ông Nghị hàng hai khoe : Chữ ký của họ dành cho PTT Kỳ có giá trị hơn 452 chữ ký dành cho TT Thiệu

LD KỶ - LÊ ĐÃ CHÍNH THỨC NẠP ĐƠN KHIẾU NẠI TẠI TCPV

SAIGON 11-8 (TMN). — Nguồn tin thân cận từ văn phòng PTT Kỳ cho biết Phụ Tá Đặng Đức Khôi cùng vài đại diện LD Kỳ-Lê và Thừa

phát lại Hoàng Nhật Tiến đã đến TCPV nộp đơn khiếu nại về tư cách ứng cử của LD này lúc 18g 15 chiều thứ hai 9-8-1971.

Mặt khác, nhóm Nghị viên thân PTT vẫn tiếp tục phản ứng về việc TCPV xóa tên LD Kỳ-Lê trong khi một số dư luận vốn có cảm tình với PTT đã chế bộ Tham Mưu Tranh Cử của LD Kỳ-Lê không có kế hoạch chặt chẽ, nên thất bại trong việc tìm đủ chữ ký hợp lệ.

Về phần các NV, Nghị Hà Thế Ruyet quả quyết, làm vào tình trạng bị «trù ếm» như PP Kỳ, thì bất cứ LD nào, kể cả LD Minh - Minh vốn đã có uy tín nhưng nếu không có một số DB và NS ký giới thiệu vẫn không thể lấy nổi trên 100 chữ ký như LD Kỳ-Lê đã có.

Nghị Ruyet nhấn mạnh, có 39 chữ ký của LD Kỳ-Lê mà TCPV không cho là hợp lệ, thật ra lại có giá trị hơn 452 chữ ký NV dành cho TT Thiệu. Vì rằng số chữ ký trên được ký trước khi Luật Bầu Cử được ban hành và bị áp lực trong khi 39 chữ ký trên lại được nộp trong 1 bản văn minh bạch do chính các đương sự ký trước mặt nhân chứng của luật pháp.

Nghị Ruyet cũng phủ nhận tính cách hợp pháp của LD Kỳ-Lê và LD Trần-Chức bị xóa tên trên bản niêm danh sách UCV lần 1 trong khi Đại Hội Đồng IGVP không hỏi đủ 9 thăm p hán duyệt xét hồ sơ các UCV như luật định.

Hạm Quảng Ngãi

1 chiến sĩ có 20 năm quân vụ, vừa từ Quảng Ngãi về Saigon, la om xòm về hành vi của mấy Con Hạm Bự, đang làm giàu trên xương máu của binh sĩ S.Đ 2. Đó là 1 quan Trung đoàn đóng rạp danh B.Đ đã toa rạp với hai đảng quan tiếp liệu là mẹ sử Th và mẹ sử T.

Nội bọn đớp trên đầu lính. Trong đó có «áp phe» không lồ nhất, là vụ trao trả các căn cứ Mèo, bên phía Huê-kỳ, chỉ được tin vào giờ chót, nên đã lật đặt ký giấy bàn giao, cho các cha nội quan quyền kể trên. Người Mèo chỉ ký bàn giao ví dụ : 100 căn nhà tại căn cứ X. Và bên ta ký nhận. Nhưng, không ai biết, bên trong căn nhà đó, chứa đựng những gì ?

Bởi thế, khi nhận bàn giao rồi, qui quan Giao Chỉ bên

Nạn nhân của y 25 người vừa chết vừa bị thương

ĐÀ NẴNG : Phái viên CO vừa bay từ Q Ngãi về đã cho biết nhân dân tỉnh này đang xầm xì toan tính làm 1 cú biểu tình tuần hành, để đòi xử tử tên cuồng sát khát máu nhất thế kỷ : Nguyễn mạnh Hà. Thủ phạm đã giết 1 hơi 7 mạng và làm bị thương 18 mạng. Đầu đuôi được thuật lại kinh khủng như sau : 1 buổi sáng nọ, tên Hà vô tòa Tỉnh, thổi một xé, bị lộ Mỏ hàng, y «pho» thầy cảnh sát đi doong.

Chạy ra cửa, y uy hiếp 1 phó ty B.Đ, rồi cướp tay lái xe toan đào tẩu, nhưng bị chống cự, y khai tử luôn mạng thứ hai. Gặp 1 xe chờ sẵn y dùng súng đi vào lưng bác tài xế, và... vì nạn nhân vùng vẫy, thế là y lạnh lùng «độp» luôn mạng thứ ba. Bị động y chạy ngược vào thành phố tóm cổ 2 thiệu phụ, rồi y kẹp vào nách 2 bà này, để nhân dân tự vệ, không dám nổ súng.

Nhưng, chạy vài bước, y thấy 1. trong 2 bà mập quá, khiến y bị chậm trễ, thế là y đạp bà này xuống rãnh và «quạt» chết luôn mạng thứ 4. Vẫn chưa hết, y vác bà còn lại, như heo trên vai, để chạy tiếp, rồi thấy nặng quá, y lại gạt xuống và tính bỏ hạ sát mạng thứ 5. Thấy y chạy đơn độc, nhân dân tự vệ khai hỏa, trúng mạng sườn hung thủ, máu chảy đầm đìa suốt 1 giờ đồng hồ mà y vẫn cứ chạy dài...

Cuối cùng, biết là kiệt lực rồi, y tháo kíp tạc đạn tung vào đám đông, đang ở at đuôi y. Kết quả là chết thêm 2 mạng nữa là 7 xác chết do y xử trảm, và thêm 18 kẻ bị thương vì trái tạc đạn này. Sau đó y bị bắt, và dẫn giải ra tòa án, để dự thẩm hỏi cung, tại đây y lại cướp cây A.R15 của anh lính áp giải y, dù chỉ còn 1 tay, mà anh lính cũng phải vật lộn tới bời, suýt mất súng luôn. Giữa lúc đó,

thì quan dự thẩm và nhân viên tòa run như cây xậy đứng bất động, không chừng có cụ tè ra quần,

Hay tin động trời này, Tướng Lâm liền tiết đánh điện khẩn, yêu cầu tòa xử gấp nội 3 ngày. Thế nhưng, tới nay vụ này vẫn 1 ra đó 1 Bao nhiêu gia đình bị mất người thân, vì tên cuồng sát giết người rừng rợn nhất trong lịch sử đã gặp Con Ong và than vãn tùm lum.

Chẳng hiểu qui tòa Q. Ngãi vì kết gì, mà chưa nhúc nhích nội vụ. Có người đồn là vì thấy nó có võ, cướp súng khơi khơi nên qui quan hơi rét hể cứ thấy mặt nó là lông chân, lông tay dựng đứng cả lên, tuồng như, nó dám nuốt chứng cả quan tòa không chừng ? Với nhiệm vụ phản ảnh trung thực tiếng nói của nhân dân, Con Ong long trọng nhắc nhở qui Tòa Q. Ngãi, xin đừng toan tính đoạt lại Chức Quán Quân Rùa của nhà buru điện An Nam kẻo dân nổi giận thì nguy to.

Đồng bạc đâm toạc ...

CHÂU ĐỐC : Cần nhấn mạnh rằng : trước đây, khi nội vụ xảy ra thì Ông Tòa An Long Xuyên đã xử cho bà lão khôn khổ trên, được thăng kiện. Nhưng, bọn tài phiệt đã vùng tiền ra để quyết kháng cáo, rồi chạy thốc bằng Trần Hưng Đạo

Nhờ phép lạ, nên khi lên tòa trên, tên nhà giàu lại thắng ngược trở lại. Và bản án xử lúc sơ khởi của Ông Tòa Long Xuyên coi như dĩodoong Theo luật định, khi tòa trên truyền bản án xuống tới địa phương thì tòa tỉnh chỉ có việc thi hành.

Nhờ sự tiếp tay đóng góp tích cực của nhà xử lý Bạ Dân, nên đồng bào nghèo khổ mới bị tổng khứ ra năm Hotel Đờ La Mái Hiên..., Liệu rồi lão xử lý có sợ bà xã mai này để ngược hay không mà nữ xuống tay tàn hại bà lão già đơn độc nói trên.

ĐÍNH CHÍNH

Vi một sự lầm lẫn, những bài của Thiên Khôi nơi trang «Người và việc» đã sắp lộn qua các trang khác, và những bài của một bạn đồng nghiệp khác trong tòa soạn đã được «lấp» dưới trang «Người và việc» của Thiên Khôi. Vậy xin nói lại cho rõ.

Thiên Khôi

Bản ơi là bản !

Chuyến tàu vét của các đảng Dân Biểu

Có lẽ nhờ tài tiên đoán và biết lo xa, đám đảo kép cái lương miết Công Trường Lam Sơn đã cùng nhau thiết lập một cơ sở từ ngót năm nay bên Tân Thuận Nhà Bè, để lấy chỗ đứng già !

Di nhiên cơ sở này phải là rộng rãi lắm, vì mỗi «xã viên» chiếm tới 800 thước vuông lận.

Có điều, ngót trăm anh chị xã viên loại cha chú này đều than nghèo rách quá trời tuy thàng vẫn lãnh lương trên trăm xin chưa kể áp phe này nọ, nên họ đã làm núng mí lị nhà nước, đòi nhà nước phải miễn tất cả các sắc thuế.

Chưa hết, mới tuần rồi thôi, sau khi thuế «xáng» đổ đất đắp nền nhà riêng xong

chủ thầu đưa hóa đơn yêu cầu thanh toán (khoảng 10 tề không nhiều), thì các anh các chị lấy làm khiếp sợ lo thay cho ngân quỹ gia đình bị hao hụt trăm trọng... nên lại quay sang vòi ông Công Chánh xin trả dùm.

Hành động trơ trên trên của đám đảo kép vô giáo dục dĩ nhiên là không thể nào ngửi được, nên ông Công Chánh đã bác bỏ thẳng tay. Vì cũng như cả nước An nam, ông thừa biết bọn đảo kép tên nào cũng mập địa lắm rồi, chúng già vờ «đóng cửa đi ăn mày» để làm phứa tàu vét đấy mà !

Vẫn tụi hủi múa may

1 nhân chứng là Ô. Phạm ngọc Hồ, bảo đệ của Ông nhà tu Phạm ngọc B. trông coi vùng Phú Bình từ ngày di cư đến nay, vừa tiết lộ là chính Ông chứng kiến nhà tỉ phú Võ văn Phát ứng cử viên đơn vị 111 đã chỉ ra 5 tề, tức 5 triệu để kính tặng ông nhà tu ham bạc kể trên .

Ông này hồi xa xưa đã làm cho 1 cô gái, bị mang cái bụng báng. Ông bèn bàn giao cho 1 tác giả... do ông mượn nhận dùm cái bào thai của ông. Nhưng, bà mẹ nạn nhân uất ức đã nhào vô năm áo ông mà rằng : «Cha làm ầu như vậy, không có xong đâu ? dù cha có lên thiên đường tui cũng lôi chân cha xuống mà cha xuống địa ngục tui cũng sẽ kéo cổ cha lên...»

Giai thoại bi hài này, truyền tụng mãi đến nay còn phảng phất trong dư luận. Chuyện này, đáng quạ đến thích chất ngán ấy đã đứng ra bao đàn là sẽ năm chắc cứ tri vùng Phú Bình còn lâu ông ơi «Nhất là anh chàng họ Võ, là tổ sư ma giáo cứ tri hãy nhớ rõ cái tên này, để chovào sọt rác khi đi bỏ phiếu.

CON SÂU

làm rầu nổi canh

Giới nào cũng có hủi. Nhưng, phải can đảm thú nhận là—chưa bao giờ lang báo bị mang tiếng... như ngày nay—Đi đâu, cũng thấy...mấy tay nham nhở, vô ngực xưng «Tui có «măng xét», sắp ra đại nhật báo. Ai quen ông Hoàng ở Phú, xin giới thiệu dùm, kiểm chác vài ng/in gam giấy, báo tôi sẵn sàng nâng bi.» Nghe thâm nào chưa ?

Lại còn 1 số chủ báo không lấy tài năng để vươn lên mà chỉ nghĩ cách xoay tiền bằng thủ đoạn đánh hơi thấy ai có bạc là đến rú rê hùn vốn. Chắc chắn số vốn này sẽ «đội nón ra đi không về».

Gần đây có nhiều nạn nhân đã than phiền.

Vì bị bọn người mang danh chủ báo đã mời hùn hạp bằng trò ma giáo điện thoại đến dọa dẫm và tấn tiêng cho khổ chủ biết, «nếu không bỏ tiền ra» sẽ «đăng lên báo chửi và bôi bann tùm lum. Đây là một chuyện... quá chưa xót.

Rất mong... ông chủ báo nào đó, hãy xét lại hành động của mình.

đớp tung bưng

cấp tốc mở chiến dịch «Làm Thệt» tức vơ vét sạch sẽ và tháo trụ thù lui, những vật dụng trang bị trong những căn nhà, được bàn giao kể trên. Khi tới phút kết thúc thì., người ta chỉ còn tiếp nhận 100 căn nhà rỗng tuếch.

Cũng vì thấy quan An Nam đớp ghê gớm quá, nên có 1 vài tay thông dịch viên chơi số lá, đã mét lại Huê Kỳ, và, có 1 vài căn cứ, tụi Mèo đã chơi trò bann là đốt cháy ra tro tất cả những đồ mà chúng đech mang theo noid.

SỐ TỚI ĐẶC BIỆT BẦU CỬ :

Con Ong tặng 16 trang

Văn bán với giá 20 tỉ.

NÓI LÁO MÀ CHƠI

Nói láo mà chơi, nghe láo chơi
Đàn dưa lất phất hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thor thân nghe ma kể mấy lời
VƯƠNG SĨ TRINH

Ai có thể giết được Tổng Thống ??

Thiên hạ đã viết quá nhiều về chuyện «Làm thế nào để giết một Tổng Thống», hôm nay Gã Thâm chỉ muốn bàn láo đến chuyện «Ai có thể giết được một Tổng Thống ??»

Mục bản láo này được lấy tên là «Nói láo mà chơi» theo lời thơ cảm đề bộ truyện ngắn tuyệt tác nhất của văn chương thế giới là bộ Liêu Trai Chí Di. Bồ Tùng Linh viết nhiều hơn ai hết về những chuyện hồ ly quỷ mị, yêu ma, nhưng màu chuyện hay nhất về hồ ly và người, màu chuyện ngắn ngắn nhưng chứa đựng nhiều «phi lộ» nhất lại không phải do họ Bồ viết. Nếu Gã Thâm nhớ không lầm thì màu chuyện hồ ly có dính líu xa gần đến đề tài «Ai có thể giết được Tổng Thống» này là do Me sừ Hàn Phi Tử viết. Màu chuyện ngắn này có đăng trong tập Cổ Học Tinh Hoa.

Một anh học trò nghèo ngủ nhờ trong một ngôi nhà hoang kia nửa đêm gặp con hồ ly thành tinh hiện lên. Anh học trò sợ quá đái cả ra quần như Ông Phụ Tá Thiện Nhơn ngày nào đứng cầm bong bóng cho Quận Chúa Lê Thủy bản biểu diễn ở sân Công Hòa năm nào. Hồ ly hỏi anh học trò :

— Người sợ giống gì nhất ??

Anh học trò bốc thối :

— Người sợ ma hồ nhất.

Hồ ly khinh bỉ mà rằng :

— Sao nhà anh ngu thế ?? Ma có thể làm gì nỗi người mà người sợ ?? Chỉ người mới giết nỗi người. Người phải sợ người mới đúng chứ, sao người lại sợ ma ??

Khi anh học trò hỏi lại :

— «Loài ma hồ sợ loài gì nhất?»

Ma hồ đáp :

— Loài hồ sợ loài hồ nhất.

Triết lý của màu chuyện ngắn này là: «Chỉ đồng loại mới có thể làm hại được nhau» Nghĩa là chỉ đồng loại mới có thể giết nhau nổi.

Người có thể hại được Ông Phó Tổng Kỳ chỉ có thể là ông Chánh Tổng Thiệu. Và ngược lại người mai đây có thể làm cho ông Chánh Tổng Thiệu bị thân bại danh liệt cũng chỉ có thể là ông Phó Tổng Kỳ.

Trả lại đề tài : «Ai có thể giết được Tổng Thống ??» Gã Thâm xin bàn láo rõ hơn : Ông Tổng Thống mà thiên hạ muốn giết đây tất nhiên phải là Ông Tổng Thống đang tại chức những ông Cựu Tổng Thống thường có khuynh hướng được người ta quên nhiều hơn là cay cú muốn giết. Vậy thì câu trả lời phải được viết rõ là : «Kẻ có thể giết được một ông Tổng Thống đang tại chức chỉ có thể là Ông Tân Tổng Thống.»

Lo âu

Chuyện đi lên Mặt Trăng bị giờ trở thành nhạt nhẽo quá rồi, mấy anh Mèo ngồi Apollo 15 lên Mặt Trăng rồi lại về trong sự thờ ơ đến gần như là không ai thêm biết của dân Giao Chi. Mấy ngày nay người ta bận chú ý tới chuyện ông Nguyễn cao Kỳ có thể được nhận ứng cử hay không ?? Nếu ông Kỳ không ra được, ông Dương Văn Minh có còn ra nữa không ?? v.v..

Riêng có Gã Thâm mấy ngày này bỗng dưng lo âu ghê gớm. Không phải lo vì chuyện ông Cao Kỳ có ra được kỳ này hay là không. Ông Kỳ hay ông Thiệu, ông Minh cũng vậy mà thôi. Khi xứ này còn sự có mặt của người Mỹ, Cộng Sản chưa thể vác AK nghênh ngang vào Sài Gòn, Gã Thâm lo vì một cái tin đáng báo, một cái tin nhỏ :

Tin nhỏ này tóm tắt như sau : Theo hãng tin THT lúc 1 giờ 45 sáng 4-8, lối 1 tiểu đội VC đã bắt thân đột nhập vào hàng dệt Liên Hương, Visifa và Fibrociment tọa lạc tại 4 es về phía Đông Nam quận Thủ Đức. Nơi đây do 1 toán NDTV xã Phước Long trú đóng. Toán VC đã uy hiếp đồn NDTV vào một nơi và trước hết khi giới gồm 8 Carbin và 2 Thompson. Toán VC này sau đó đã làm chủ tình hình tại khu vực này cả mấy tiếng đồng hồ. Đến 6 giờ 30 sáng chúng còn lối 1 nhân công hãng Liên Hương ra hạ sát bằng lưỡi lê đồng thời tập trung hết công nhân trong xưởng lại để tuyên truyền rồi mới chịu rút lui.

CON ONG

mà chơi

GÃ THÂM

Trong khi Tổng Thống ta khoe kiểm soát được hơn 90 phần trăm lãnh thổ, khi các Tướng lãnh của ta bảo đảm khu vực trách nhiệm của họ hoàn toàn an ninh, những vụ VC chỉ có một tiêu đội còn dám kéo về hoành hành sát nách thủ đô là những cái tú đứng kê vào mồm... toán NDTV cũ lẫn với hơn 10 khẩu súng trên chắc đã không kịp nổ được một phát súng chống lại địch làm cho người dân nhớ đến những thành tích dùng súng bắn nhau, bắn bình sĩ rất... nhanh và chí, rất lợi hại của họ. VC về giết người ở Thủ Đức được thì cũng có đem chúng về được vùng Bà Queo, Phú Lâm. Và chỉ có những người bị chúng giết chết như anh công nhân hãng dệt LH kia là thiệt. Việc chúng xử tử một công nhân và tha chết cho đám NDTV cũ lẫn nọ chứng tỏ chúng khinh thường đến mức nào.

Người quân tử lo trước cái lo của mọi người, vui sau cái vui của mọi người. Gã Thâm xin phép các bạn cho Gã được, lần này học làm người quân tử.

Bốc thối

Đang kim Tổng Thống Mèo Nixon sau khi «được» Tàu cộng «cho» chơi mí đã bốc thối Tàu cộng bằng một câu sặc mùi «cơ hội chủ nghĩa»; Trong tương lai thế giới sẽ chỉ còn hai đại cường quốc là Mèo với Ba Tàu, chớ không phải là Mèo với Nga Sô.

Hai kẻ tử thù khi thấy cần giao du thân mật với nhau, trở thành chí thiết. Đó là tình hữu nghị Mèo Tàu Cộng vậy. Sau cuộc giao hữu ping-pong mí nhau—về Ping pong thì Tàu cộng là ông nội của Mèo, về tài nghệ—Nixon cho Tiến sĩ Giây Kissinger lên sang Bắc Kinh và được Chu Ân Lai chịu cho giao du. Thực hiện được việc này Nixon tiến một bước vượt xa những đối thủ phản chiến có thể gây nguy hiểm cho ông ta trong kỳ tranh cử TT Mèo năm 1972. Những chính khách phản chiến này hứa với dân Mèo là nếu họ được mãn TT họ sẽ nổi bang giao với Tàu Cộng. Bây giờ cái việc mà đảm chính khách này cho là hay ho ấy Nixon đã làm mất rồi.

Chánh phủ Nixon lại vừa công bố lập trường đối ngoại mới công nhận hai quốc gia Trung Hoa. Trung Cộng sẽ vào Liên Hiệp Quốc nhưng đại diện Đài Loan vẫn còn đó. Nếu thế giới chấp nhận 2 nước Trung Hoa thì tất nhiên rồi sẽ có 2 nước Đức, 2 nước Cao Ly, và 2 nước Việt Nam. Những quốc gia bị chia cắt này trên thế giới sẽ có 2 đại diện ở LHQ. Nếu tình hình xảy ra đúng như thế, thế giới lại sẽ yên ổn được trong khoảng từ 10 đến 20 năm. Đờ rồi những thế hệ anh em sau này lại đánh giết nhau để giải quyết vấn đề thống nhất lãnh thổ.

Không thể được

Kể từ ngày phát động chiến dịch bài trừ ma túy đến nay, giới buôn bạch phiến bị các ông bài trừ hồi thẩm, chiếu cố kỹ nhất. Kể ra bọn buôn bạch phiến bị vờ là rất phải, việc chúng bị nạn tiền cũng không có gì là oan uổng. Vì bạch phiến bán cho lính Mèo lời kinh khủng, một ký bạch phiến khi mới đưa vào VN giá 1 Tê 3, bán lại cho nhà buôn là từng ký là 1 Tê 8 và khi chia ra từng chỉ, bán tới tay lính Mèo, 1 ký trị giá từ 5 Tê tới 7 Tê.

Có điều các ông bài trừ đốp kỹ quá và công khai. Gần như tất cả những tên chủ buôn bạch phiến bị vờ trong thời gian qua sau khi chỉ ra những số hồi lộ năm, bảy Tê, đều đã phây phây trở về nhà hú hí với vợ con.

GT biết rõ nhiều vụ như thế và sẽ nêu rõ chi tiết trong những số sau, CON ONG sẽ yêu cầu Ông Tướng Tư lệnh CS Trần Thanh Phong trả lời về những vụ bắt bớ rồi thả ra này, bọn nhà báo công thể cứ làm mãi nhiệm vụ chỉ điếm không công cho các ông vờ và đốp. Tuần qua một vụ vờ ma túy bạch phiến khá lớn vừa xảy ra trong địa phận Tân Bình ĐĐ : I bin đình 5 tầng chừng 50 phòng cho Mèo mướn chủ nhà buôn bạch phiến bán cho Mèo. Mèo tố cáo với PM và PM Mèo đến vô nhà này. Khi biết chủ buôn là Giao Chi PM Mèo gọi cảnh sát Giao Chi tới. Nhưng rồi... huê. Tất nhiên là muốn huê, Ông Trần Văn Chi phải can thiệp nặng. Số sau GT sẽ hỏi thăm vụ này với quý ông bài trừ Tân Bình, Gia Định.

nhỏ lông báo

CÔNG TỬ HÀ ĐÔNG

Yêu ghét

Quần chúng, hoặc nói một cách khác, nhân dân thường thương xót những kẻ bị đàn áp. Nghĩa là nhân dân bị đàn áp, đau khổ vì bị chèn ép, thường thông cảm tình cảnh những ai cũng bị chèn ép như họ. Từ thông cảm đến thương và yêu, muốn cho kẻ mình thương được sung sướng, được hạnh diện, rất gần.

Đó là trường hợp hiện nay giữa nhân dân với Ứng cử viên Tôn Thống Nguyễn cao Kỳ. Nếu ông Kỳ mà còn nắm mãi quyền hành từ năm 1966 cho tới nay, Công tử Hà Đông chưa thể đoán chắc được địa vị của ông trong lòng dân chúng miền Nam này ra sao. Rất có thể ông Kỳ đã bị đảo chính lật đổ, cũng rất có thể đời ông đã tàn, đã đi một chuyến xe... Đức.. không khác gì anh em Tổng Phê, nhưng chỉ vì ông đã bị mất hết quyền hành, ông lại bị vất vả trong việc nộp đơn ứng cử Tổng thống kỳ này cho nên dân chúng—nhất là dân nghèo và quần nhân những cấp dưới—bỗng thấy thương ông. Trong những buổi sáng sớm ngày 5, 6 tháng 8, ở những cửa chợ, những bến xe lam, người ta thấy các bà buôn thúng, bán bưng, gồng gánh hỏi thăm nhau : «Sao?? Ông Kỳ nộp được đơn ứng cử chưa?? Ông Kỳ có ra được không??»

Đừng nói nhân dân không chú ý đến các cuộc bầu bán và những người ra tranh cử những chức vụ tại diện cho họ. Nhân dân chú ý lắm và họ rất muốn kén chọn được người xứng đáng đại diện họ. Xong, kỳ bầu cử vừa qua họ chọn làm lãnh họ chưa có kinh nghiệm và vì bọn ma đầu quá đông, quá nhiều thủ đoạn, đã đánh lừa họ, đã qua mặt được họ mà thôi.

Đang ở trong tình trạng «ngồi chơi soi nước» không được ai chú ý đến, uy tín của cá nhân ông Nguyễn Cao Kỳ với cương vị Phó Tổng Thống đã bị tuột dốc thế thảm vì chuyện đi sang Huế Kỳ huyệt của ông, dân chúng không khoái thấy kẻ nào long trọng thế thối, nói như thánh, như tướng để rồi lại siu, teo rầu, ngoan ngoãn và nhanh nhẹn bỏ ý định như ông Kỳ đã làm khi ông long trọng trở loan báo với quốc dân đồng hồ rằng dù chết ông cũng nhất định sang Mỹ dự biểu tình ủng hộ chiến tranh VN, để rồi khi qua tới Paris, gặp Kssinger—cũng lại Tiến sĩ Giây Kssinger—ông ngoan ngoãn trở về nước, chỉ vì ông Thiệu cố tình chèn ép nên vai trò của ông Nguyễn cao Kỳ lại nổi bật.

Nếu ông Nguyễn cao Kỳ ứng cử được kỳ này, chưa chắc ông đã đắc cử. Nếu ông Kỳ bị bác đơn không ra được kỳ này là một cái may lớn cho ông. Ông Kỳ trong tương lai có thể trở thành lãnh tụ khối độc lập thực sự với chính quyền và ông Thiệu còn một nhiều với ông Kỳ.

Chính trị đúng là con dao hai lưỡi. Kẻ đang thắng thế rõ ràng hôm nay chỉ ngủ một đêm sáng mai trở dậy bỗng thấy mình thua thảm hại. Hiện thì ông Thiệu đang làm khó được ông Kỳ nhưng từ đây cho tới ngày bầu cử Tổng Thống còn dài, chưa chắc ông Thiệu đã ở được thế thắng lợi cho tới ngày thiên hạ đi bầu. Trong suốt thời gian tranh cử, một mặt thì Ông Dương Văn Minh cứ im lìm chờ cho đến ngày cuối cùng mới tuyên bố rút lui không ứng cử nữa... thì Ông Thiệu không thể ứng cử một mình, cuộc bầu cử sẽ không thành và kẻ đang thắng rõ rệt chỉ còn có nước... khóc. Vậy thì chỉ còn có cách chờ cuộc bầu bán Hạ Viện xong xuôi. Tân QH sẽ biểu quyết lưu nhiệm Tổng Thống thêm một thời gian là chắc chắn mà lại ít tai tiếng.

Gã Thâm lên núi

Tro ng tuần này, Gã Thâm đóng vai Đặc Phái viên Con Ong đang vi hành tại các tỉnh thuộc Quận khu 2 «cao châu gió lạnh mưa mùa».

Đặc Phái Viên Gã Thâm có nhiệm vụ đi xem xét tình hình tranh cử tại các tỉnh cao nguyên và chỉ có một mình gã Thâm là đại diện duy nhất của C.Đặc phái đi khỏi Saigon trong chiến dịch tranh cử này. Tất cả những kẻ nào khác khoe là đặc phái viên C.O đều là bịp trừ đặc phái viên Gã Thâm đi Vũng 2.

ĐPV Gã Thâm đi kỳ này với nhiệm vụ đi được tìm người sạch trong đám người bẩn lúc nhúc ra tranh cử. Chắc G.T phải tìm được năm bảy người sạch trong số cả 1.000 người bẩn chớ ? Không lẽ cả nước bẩn hết ?? Nhân tiện, Gã Thâm cũng sẽ mở cuộc điều tra mật về những gì đã xảy ra làm cho vùng cao nguyên này bị nhiều tai ương nhất trong 4 vùng chiến thuật.

Đố chơi đố học

Tuần này, Ban Giám Khảo "Đố chơi" có 9 mạng thì 5 mạng rù nhau lên An Nhơn chơi còn lại 4 mạng ở nhà rất ư thiên vị, khoái ai là cử cho vô đố không là cho de. Thành thử cả 4 toán kỳ trước đều bị vắng mặt tiêu, 4 toán khác được đố đầu gồm có:

— Ma Giáo (toán này rất ác liệt, chơi toàn đòn bản y như gã đồ vật Koji Ka.

— Uýnh Giắc Miêng (Toán này biểu diễn võ miêng rất hay, nhưng khi nhập trận thì chưa đánh đã té)

— Ớm Ờ (toán này chân trong chân ngoài nửa muốn đố, nửa muốn rút, chẳng ai hiểu ra sao)

— Hai Chi (Toán này gồm toàn những tay mập địa, luôn luôn bao cho các toán kia đủ bốn món ăn chơi.)

Lão Buôn Cờ về Cờ huê làm gì?

HỎI: Đố biết ông già Buôn Cờ về xứ Cờ Huê chuyên này để «méc» những gì với xếp Nich Xêng?

MA GIÁO: Có gì đâu mà phải «méc». Phải nói là về đề báo cáo với xếp rằng mọi sự đã diễn ra đúng như ý Xếp: Nehia là chỉ còn lại 2 tay đua để để làm một cuộc trắc nghiệm đó mà!

UÝNH GIẮC MIỆNG: Lão già cũng bán xúc xích lên về tình hình cuộc đua ở đây chứ bỏ. Lão phải về đề nhờ Xếp nói lên một tiếng gỡ rối đùm, chứ riêng lão thì bất lực quá xá rồi!

ỚM Ờ: Có lẽ ông ta thấy dân ở đây chống cờ gian bạc lận đừ quá, nên phải về gặp mec với Xếp chớ có đại bỏ tiền mở sòng cờ bạc, có khi mất cả chì lẫn chài.

HAI CHI: Lão về xin Xếp tí tiền còm để chi cho cuộc đua, chứ mọi chuyện khác Xếp biết rõ cả rồi, cần gì phải đợi lão Buôn Cờ về mec?

BAN GIÁM KHẢO: Toán Hai Chi đánh hơi thính hơn hết, ngửi ngay thấy mùi địa, tài thật: 5 điểm?

Dàn anh sẽ đứng ngoài?

HỎI: Cho đến giờ này, quý vị có dám tin chắc là các đàn anh Cờ Huê sẽ đứng ra ngoài cuộc đua vĩ đại của Giao Chỉ không?

MA GIÁO: Ngoài cái việc chỉ địa ra, các đàn anh Cờ Huê nhất định phải đứng ra ngoài cuộc đua rồi! Dân Giao chỉ lúc này thừa sức tự tự cường, uýnh giắc bằng súng đạn còn tự ư nh được hưởng hồ là bầu cử, không tự bầu được sao?

UÝNH GIẮC MIỆNG: Các đàn anh Cờ Huê có đứng ngoài là phải sau khi niêm yết danh sách cho đoàn hoàng dã. Hiện thời họ niêm yết bề bối bác đơn bữa bãi mà lại đứng ngoài thì chết người ta rồi.

ỚM Ờ: Cứ theo như lời ông già Buôn Cờ, thì các đàn anh Cờ Huê sẽ để mặc cho dân mình chọn Tông Tông, nhưng mà sao tại này nghi quá à!

HAI CHI: Đến Tết Công Gô cũng không ai vô được tang chứng các đàn anh xía vào bầu cử của VN. Trừ phi là mấy năm nữa sẽ lại có một vụ «bật mí» tài liệu về Việt Nam.

BAN GIÁM KHẢO: Toán Hai Chi cứ y như là đi guốc vào bụng các đàn anh Cờ Huê hay sao ấy: 5 điểm!

Mặt trái của điều 10 khoản 7?

HỎI: Điều 10 khoản 7 về bầu cử cốt để ngăn chặn không cho các phần tử thân cộng nh o vô tranh cử, bây giờ hóa ra ngăn chặn ông phó Râu, quý vị nghĩ sao?

MA GIÁO: Sự thực là điều 10 khoản 7 cốt để ngăn chặn ông Phó chứ chẳng phải Công Sản nào hết. Tuy nhiên vì nhu cầu tranh cử, người ta cũng được quyền đương Đổng kích Tây chứ. Nói toạc ra từ đầu để mà bị chống đối, vỡ nợ sao?

UÝNH GIẮC MIỆNG: Chơi như thế là chơi xấu, là ăn gian đấy! Ông Phó mà không được đố đua, ông ấy tạc đấng nổi giận sẽ công bố hồ sơ đen đơ đầy tùm lum cho mà coi.

ỚM Ờ: Đến như ông Phó của một nước đố đua còn bị loại thì rõ quá rồi còn gì! Như thế thì sức mấy ông Đại ca Xún có hy vọng thắng. Tuy vậy cũng cứ thủng thủng chờ xem các đàn anh Cờ Huê họ tính sao cái đã!

HAI CHI: Điều đó chính là do các đàn anh Cờ Huê bày ra chứ ai. Dân Giao Chỉ mà càng xâu xé nhau rách nát chừng nào, các đàn anh càng khoái chừng nấy, vì rốt cuộc tất cả đều phải tới đàn anh cầu cứu. nếu không là đi doong!

BAN GIÁM KHẢO: Văn toán Hai Chi nắm vững vấn đề hơn cả: 5 điểm nữa!

Các cụ tối cao đi vắng?

HỎI: Vai trò các cụ Tối Cao trong cuộc bầu cử này rất quan trọng. Vậy thì tại sao tới ngày niêm yết danh sách, xét đơn ứng cử, các cụ ấy lại rù nhau xuất ngoại công du hí hết tron hết trại?

MA GIÁO: Ấy, cái vụ đó cũng phải do một sự xấp xáp khéo léo lắm mới được đấy. Kế hoạch tranh cử mà. Như thế mới dễ dàng loại các địch thủ chứ!

UÝNH GIẮC MIỆNG: Các cụ này làm ăn bề bõ quá trời, có 4 Cụ ở nhà thiếu số mà dám bác đơn của người ta, phen này ông Phó nhất định sẽ làm cho ra lẽ chứ đừng tưởng chuyện đùa.

ỚM Ờ: Chuyện này khó hiểu quá trời, tất cả hy vọng chỉ còn trông vào các cụ Tối Cao mà nếu các cụ cũng «bè» thì chết hết còn gì? Nếu các cụ có «bè» đi nữa cũng xin làm ơn giải thích cho ngon lành kẻo Đại Ca Xún xin lui là thành trò hề rắng chịu!

HAI CHI: Chẳng có gì khó hiểu hết, vì chuyện gì cũng đều có chương trình kế hoạch do máy điện tử tính toán trước rồi.

Các cụ Tối Cao đi công du hí, ít ra cũng phải có người bày vẽ và chỉ địa, chứ nếu không thì đi đến đâu?

BAN GIÁM KHẢO: Hai Chi và Ma Giáo đồng quan điểm với câu hỏi này và cùng hiểu rõ thực chất của vấn đề! mỗi toán 2 điểm rưỡi!

Nửa đùa nửa thật

Tiên sư thàng này nhận xàng

Độc giả của Con Ong từ miền Trung có viết thư về báo đổng cho Con Ong biết rằng, những ngày gần đây, tại quân khu 1 bỗng xuất hiện một tên ăn mặc chải chuốt như dân thợ may, tuổi ngoài tứ tuần đi đâu cũng vỗ ngực tự xưng là đặc phái viên miền Trung của nhật báo Thống Nhất và tuần báo Con Ong. Anh chàng này lại luôn cặp kè một cô gái và cô này cũng bảo là ký giả. Áo quần, mũ mào của họ đều dính một cái băng khắc chữ Press to mẹ.

Họ đến tỉnh nào cũng dọa dẫm, sắp đánh anh này, sắp tố anh kia khiến cho các đảng phụ mẫu chi dân có tật giật mình đâm ra rét.

Đặc biệt tại hai tỉnh Quảng Nam và Quảng Ngãi đã chiếu cố một cách nồng nhiệt mí lị cái cặp ký giả giả hiệu này.

Con Ong xin long trọng báo mí chur hải nội quân tài biết rằng, không có cử ai đi mô hết (trừ 1 Già Thâm người duy nhất của Tòa soạn vừa được cử đi vùng Cao Nguyên mà thôi) Cái thàng cha ấy chỉ là một thứ cha căng chú kiết nào đó nhận xàng để àm tiền thiên hạ đó. Saigon cũng có có báo nào tên là Thống Nhất. Báo này đã ngòm củ tí từ khuya rồi, vậy thì nếu nó tới đâu xin đổng bào uýnh bỏ cha nó đi!

Quân ta uýnh nhau với quân ta

Một vụ đuổi nhà rất nên là mê ly rừng rợn đã xảy ra tại Ty Lao Động Nha Trang và do đó đã nảy nôi một cuộc chiến ghê gớm giữa quân ta mí lị quân ta chớ địch phải quân ta,

Số là tại Ty Lao Động có một khoảng đất trống ăn thông giữa đường Hoàng Hoa Thám và Phan Năm chưa xây cất gì cả. Năm trước, trong thời gian Thương Phế Bình mở cuộc xuống đường cầm dùi lưng tung xê, các quả phụ tử sĩ cũng thừa thắng xông lên nhảy vào ăn cỏ dưới sự yểm trợ của Hội Phế Bình Khánh Hòa. Và các bà quả phụ nhờ đất của Ty Lao Động cầm luôn dăm ba phát.

Từ đó đến nay, nhà nước địa phương chả có dám ho he hóc hách.

Nhưng mới đây, Ty Lao Động lên tiếng đòi lại đất để xây cất hội trường, và trung tâm huấn nghệ. Các quả phụ dĩ nhiên không chịu. Vì họ biết đi mô bi chứ? Chồng họ đã ngã cây trên trận địa và đã hy sinh một cách anh dũng thật lực, chứ địch phải là hy sinh ăn ngập mây ngập mặt như mấy cái đức khốn lị ở Saigon.

Phê quả phụ đã cầu cứu tới Hội Phế Bình và được Hội này cử các linh què linh cụt tới trấn giữ.

Nhưng Ty Lao Động cũng chả phải tay vừa, Họ yêu cầu tòa Tỉnh can thiệp. Tỉnh Trưởng Nha Trang là quan năm Lý bá Sơ vốn đã nổi tiếng là một người hùng, đã từng huy động cả chục chiếc xe tăng tầu bò và hàng mấy tiểu đoàn để vô Quân Y Viện giết đóc tờ sạch Hà thúc Nhơn. Bởi thế ông Lý bá Sơ đã ra lệnh cho linh đến rờ 2 căn nhà của các quả phụ, chỉ còn để lại 2 căn mà thôi.

Linh rờ nhà xong ra về thông thả, lúc ấy cứu binh của Hội Phế Bình mới tới. Nhưng khi ấy quân ta đã rút đi mất rồi vậy thì còn uýnh nhau mí ai nữa. Các phế binh bên nôi sùng xông vô đập phá tan hoang Ty Lao Động và lùng ông Trưởng Ty để xin tí huyết. Cũng may là phúc bày mười đời, ông Trưởng Ty nhanh chân tầu thoát nếu không thì sẽ đi doong trong trận đổng hội chọ.

Hai căn nhà bị rờ lại được sửa sang lại. Và quân ta chuẩn bị sà beng, sêng cuốc, gậy sắt để chờ quân ta đến uýnh nhau, nhưng quân ta bắt đầu rét, không thấy lai vắng tới nữa.

Có điều nên nói là 2 căn nhà bị rờ này vốn là của 2 bà thiếu tá hay đại úy chi đó. Tuy thuộc phe quả phụ nhưng lại không đến nổi túng thiếu và dựng nhà ở đó cốt để chơi mí đời cho vua biết mặt chúa biết tên mà thôi.

Cầm dùi để phá nhà nước chơi âu cũng là một sự việc hay ho vậy.

Bài ca xin phiếu

Chỉ còn ít ngày nữa là đã tới kỳ hạn vận động chính thức để chạy đua vô chưởng cu. Con Ong xin làm sẵn một bài ca xin phiếu để cho các ứng cử viên Cái Bang coi đó như một bài mẫu để van ông lay bà thí hồ thí cháo cho, đừng có dịp ăn hại đá nát:

Con cần rom cần cở con lạy các quý vị cử tri dăm bảy chục ngàn phát. Xin quý vị hãy đổng phiếu cho con để con được chui vô chưởng cu hy sinh trong 4 niên liền để phục vụ đất nước để lãnh lương 134000 tỉ và 20.000 ngàn tỉ công tác xã hội, vị cả thầy là 154 ngàn để được mua xê khỏi mất thuế, để có tồ lỏ phôn ở trong nhà và khi cần tiền sẽ sang lại lấy mấy trăm ngàn xài đở.

Quý vị đổng phiếu cho con tức là quý vị sẽ giao đất nước này cho một người yêu nước đến tồ độ. Con hứa mí quý vị rằng con sẽ không đại gi đi buôn lịch cời chưởng như tên Trần Duy Tự, không có buôn bạc lậu như Nguyễn Văn Chính, không có ăn cắp tượng Chăm như Nguyễn Ngọc Nghĩa, không có buôn bạch phiến như Phạm Chí Thiện, không có buôn vàng thoi như đóc tờ Nguyễn Quang Luyện, không có buôn si líp sú chiêng như Lê Tài Huê.

Con đã mần thì mần những cú lớn chớ không làm tẹp nhẹp Quý vị cử tri hãy đổng phiếu cho con đi. Con không phải là đừa bất hiểu bất mục. Con sẽ ghi nhớ công ơn của quí vị đổng đổng!

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gãy tai trâu
Đạn đầu bắn xé grom đầu chém ruồi;
VĂN-QUÂN họ thú

Tranh cử một mình

Trong số trước, ở mục "Đối lập với nhà bếp" C.O có nhận xét rằng: "Nếu chịu nhường một chữ ký tồn kho cho ông Kỳ, Chánh Vương sẽ có thể là người quân tử". Nhưng tới nay, ai cũng biết, Chánh Vương không chịu nhường một chữ ký nào cho người mà năm xưa đã cùng kết duyên với Người. Như vậy, có thể Chánh Vương không thích làm người quân tử chăng?

Hiện nay, có nhiều dấu hiệu chứng tỏ Chánh Vương sẽ được ra tranh cử một mình. Đối với ông Kỳ, dù cho có cố gắng vung vẩy tới đâu, cũng khó lòng cứu vãn được tình thế. Ông ta không còn hy vọng gì nữa để được ghi tên trong cuộc chạy đua sắp tới, trừ phi ông có một phép lạ nào đó.

Cuộc chạy đua bây giờ chỉ còn lại hai cửa rơ là ông Thiệu và ông Minh. Nhưng của rơ Minh cũng lại đang tính rút ra vì nhận thấy cuộc chạy đua hình như "không trong sạch" Ông Minh có ra một thông cáo chính thức về điểm này như sau:

— "Tôi quyết định từ chối tranh cử một mình."
— "Tôi quyết định từ chối tranh cử một mình."
— "Tôi quyết định từ chối tranh cử một mình."

— Có nhiều Quận trưởng Hành chánh Đô Thành đã cho tôi (ông Minh) biết rằng đích thân ông Đô trưởng đã cho lệnh họ phải triệt hạ cho kỳ được bác sĩ Hồ Văn Minh và ông Nguyễn Hữu Chung trong cuộc bầu cử Hạ viện sắp tới để hạ uy tín tôi.

Ngoài ra, ông Minh cũng còn dẫn chứng nhiều trường hợp mà ông gọi là "gian manh" khác để kết luận: "Trước tình trạng nghiêm trọng này, chúng tôi thấy cần phải xét lại vấn đề tranh cử."

Sau đó, có tin cho rằng, ông Minh bực đã quyết định rút tên tranh cử và quyết định này sẽ được công bố trong cuộc họp báo sắp tới.

Như vậy, có nhiều phần chắc là chỉ còn ông Thiệu sẽ tranh cử với chính ông mà thôi. Nhưng điều này không làm cho Chánh Vương cảm thấy buồn và cô đơn vì bên cạnh Người còn có thí sĩ chuyên tát ghe là Trần Văn Hương nữa. Bởi vậy, Chánh Vương đã nói rằng, Người "rất bình thản" trước dư luận cho rằng tướng Minh có thể rút lui. Người sẵn sàng ra tranh cử một mình cũng không sao. Bề nào thì Chánh Vương cũng nắm vững phần sẽ "hy sinh chuyển nữa".

Trước hết, Chánh Vương nắm được yếu tố nhân dân. Trước khi nộp đơn ứng cử. Người có tuyên bố sẽ "không chịu hy sinh nữa" nếu như toàn dân không ủng hộ lập trường "bốn không" cứng ngắc của Người. Nhưng hiện tại, Chánh Vương đã nộp đơn. Như vậy có nghĩa là toàn dân đã ủng hộ "bốn không" của Người. Mặc dù cũng có những phong trào ở khắp nơi, nhất là phe Phật giáo Ấn Quang, chống đối "bốn không" nhưng điều đó không quan hệ vì những kẻ chống đối ấy thuộc thành phần đối lập quá khích, chứ không phải là nhân dân.

Ngoài ra, không những "bốn không" mà hiện tại, Chánh Vương còn có thêm "một không" nữa là "năm không" tất cả.

Một không mới này là "Cương quyết không cho ông Nguyễn Cao Kỳ được ứng cử Tổng thống". Cái không này cũng giống như cái không thứ tư: "Không cho đảng CS hoạt động tại miền Nam". Trước kia, những người bên vực khoảng 7 triệu rơ đã giải thích rằng điều khoản này cốt để loại trừ những thành phần CS, thân Cộng hoặc trung lập nhào ra tranh cử. Nay, ông Kỳ đã bị loại, có lẽ ông cũng thuộc thành phần trên mặc dù ông là đương kim Phó TT. Thế mới biết điều khoản 7 ích lợi biết bao, ngăn chặn ngay được một kẻ nguy hiểm.

Đã có "bốn không", được toàn dân ủng hộ, lại có thêm một không nữa nên Chánh Vương có vẻ tự tin lắm. Hèn chi người chẳng sẵn sàng tranh cử một mình.

Thắng thắn

Cuộc tranh cử một mình còn đem tới mỗi lợi là tiết kiệm được ngân quỹ cho quốc gia, nhất là trong lúc người bạn đồng minh đang đe dọa sẽ cướp

hết viện trợ kinh tế cho Chánh Vương. Theo sự trừ tính, trong cuộc bầu cử sắp tới, mỗi liên danh tối thiểu cũng phải chi ra hàng trăm triệu bạc, đó là chưa kể số tiền chữ ký của giai đoạn tiền bầu cử.

Nay, nếu ông Minh rút lui, ngân khoản trên sẽ bớt ra được, đồng thời, ông Thiệu tranh cử một mình nên cũng không cần phải chi nhiều. Do đó được rất nhiều tiền bạc. Những tiền này dùng ngay vào việc xây thêm trường học công cho các em học sinh để các em khỏi bị bọn chủ trường tư bản bóc lột.

Ngoài ra, với viễn tượng của cuộc tranh cử một mình, mới đây, ông Ziegler, phát ngôn nhân tòa Bạch ốc vẫn tin rằng cuộc bầu cử ở VN sẽ sạch sẽ, ngay thẳng cũng như chính phủ Hoa Kỳ muốn thấy như thế. Một khi Hoa Kỳ đã nhận xét và đã "muốn" thấy như thế, thì thế nào cuộc bầu cử sắp tới cũng rất sạch sẽ, mọi người không còn hồ nghi gì được nữa.

Tuy vậy, một số ký giả còn đặt câu hỏi với ông Ziegler rằng: "Nhưng nếu ông Thiệu ra tranh cử một mình thì cuộc bầu cử có thẳng thắn không?"

Hỏi như vậy thì sự thật là một sự ngay thớm cụ. Ai chẳng biết tranh cử một mình là một cuộc tranh cử rất thẳng thắn, thẳng thắn hơn tất cả những cuộc tranh cử nào khác trên thế giới với nhiều liên danh khác nhau. Lý do rất dễ hiểu là, một khi tranh cử một mình, người ta không còn phải lo lắng chống đối ai, không sợ đối thủ nào tranh phiếu, do đó, không cần phải gian lận làm gì, vì chẳng lẽ mình lại đi gian lận với chính mình! Gian lận với chính mình thì còn gì là liêm sỉ nữa!

Và lại, ông Ziegler đã nhận xét và Hoa Kỳ đã muốn cuộc bầu cử sắp tới là trong sạch thì dù chỉ có một liên danh đương kim Tổng thống ra tranh cử, vẫn là cuộc bầu cử trong sạch, thẳng thắn. Có ai mà phản đối được ông Ziegler và Hoa Kỳ!

Như vậy, có nhiều yếu tố hợp lý và chính đáng để Chánh Vương ra tranh cử một mình. Có điều sau khi cân nhắc, Hoa kỳ cũng muốn có thêm một liên danh nữa cùng ra với ông Thiệu cho vui, và nhờ thế, sự tiếp tay của Hoa kỳ mới hào hứng, đỡ buồn tẻ. Thứ tướng tượng, chỉ có một liên danh ra tranh cử rồi đắc cử dù với rơ phần trăm số phiếu đi nữa thì cũng chẳng hứng thú gì, chẳng thể giải thích cho đối phương tin được. Có lẽ vì thế mà ông Ziegler mới phân vân chẳng? Và HK đang tìm mọi cách để nhờ ông Minh chịu khó ngồi lại để cuộc đánh vật ít ra là còn có 2 đối thủ. Nếu không, nó sẽ biến thành một cuộc mại võ sơn đồng thì buồn thối lắm.

Trong khi đó thì những người ủng hộ ông Minh trước đây là phe Phật Giáo Ấn Quang và những người trẻ đang cố gắng yêu cầu ông Minh hãy cố gắng giữ tròn tiết tháo, nếu có, bằng cách rút lui cho ông Thiệu được ra một mình.

Nhưng hình như trong thâm tâm, ông Minh vẫn chưa có quyết định dứt khoát. Mặc dầu trước đây ông đã hùng hồn tuyên bố "nếu thấy có dấu hiệu gian lận nào là lập tức xin phép đồng bào rút lui ngay" và mặc dầu trong bản thông cáo vừa phổ biến, ông đã tìm thấy có biết bao dấu hiệu gian lận, nhưng ông vẫn chưa chịu rút. Ông mới chỉ "xét lại" mà thôi. Mặt khác theo giới am hiểu về phía người Mỹ nhiều hơn, họ cho rằng ông Minh vẫn tranh cử...?

Ông Minh đang lưỡng lự trước hai ngã đường: Những lời hứa hẹn của người bạn Hoa kỳ và những lời khuyên chí tình của đồng bào. Ông sẽ chọn ngã nào?

Tinh thần dân tộc

Trước đây, ai cũng tưởng trong số những người anh em đồng minh đến "bảo vệ tự do" cho dân tộc này, người anh em Úc-đại-lợi là từ tế và đáng yêu hơn cả. Nhưng nay mới biết những điều đó quá không đúng. Những người anh em Úc này cũng chẳng hơn gì các bạn Mễ, các bạn Cú Sâm đây tai tiếng của chúng ta.

Báo chí mới loan tin, có hai em học sinh trường CVA, trên đường đi học đã bị bốn quân nhân Úc to lớn, trong đó có một đại tá, chèn cho té xe và

đuối đánh vào tới tận khu đại học xá Minh Mạng. Có lẽ kiểu hành là dân một nước văn minh và có tinh thần thượng võ quá cao, nên bốn anh đồng minh này đã không kể gì tới chuyện lớn đánh nhỏ, đồng đánh ít, hè nhau đâm đá túi bụi lên hai em nhỏ của một dân tộc mà họ có bổn phận bảo vệ!

Thế rồi, khi ngã gục xuống, các em còn bị những đôi giày và những chiếc cẳng không lồ đập lên ngực. Và các em đã chết lịm đi.

Hành động trên đã xảy ra trước mắt các anh em sinh viên trong đại học xá Minh Mạng, nơi phát xuất của những cao trào đấu tranh sôi động hiện tại. Anh em sinh viên không chấp nhận cho đồng bào của mình được "bảo vệ" như thế nên đã ủa ra cứu thoát hai em nhỏ và hỏi tội 4 tên đồng minh mất dạy kia. Rồi những ngọn lửa căm phẫn bốc lên. Bốn tên Úc mất dạy, mọi rợ, bị đánh gục. Một vài chiếc xe Mỹ khác bị đốt thành than. Sức mạnh và niềm tự ái dân tộc đã bùng lên cùng với ngọn lửa căm phẫn của tuổi trẻ.

Sau đó, quân cảnh Mỹ và những người anh em "bạn dân" của chúng ta kéo tới, chẳng cần biết nếm tở gì, tương ngay hàng loạt đạn cày vào chửi bới các anh em sinh viên, những người vừa bệnh vực hai em nhỏ bị hà hiếp, gọi những người này là "bọn côn đồ", và còn đòi "bắn chết hết" nếu anh em sinh viên không giải tán. Nhưng anh em không những không sợ bị "bắn chết hết" mà còn phản ứng lại quyết liệt trước những đe dọa đó. Cuối cùng những người "bạn dân" phải xin lỗi và xin rút lại những lời lẽ lăng mạ của mình.

Thật là mỉa mai, chua xót cho dân tộc này. Quân chủng và nhà nước luôn luôn ở thế đối lập với nhau. Trong khi các anh em sinh viên bệnh vực đồng bào những người dân hiền lành yếu đuối như hai em học sinh kia, thì nhà nước ta lại có thói quen luôn luôn bệnh vực những kẻ mạnh, dù những kẻ này hà hiếp đánh đập đồng bào mình. Thành ra nhà nước và đám dân ngu khu đen tựa hồ như nước với lửa chẳng bao giờ gặp được nhau cả.

Cứ tưởng tượng hình ảnh hai em học sinh bé nhỏ yếu ớt, vô cơ bị 4 tên quân nhân Úc lớn gấp mấy lần, đánh đập tàn nhẫn, đâm cាំ chân lên ngực không ai không khỏi đau lòng, xúc động. Nguyên sự việc người lớn hà hiếp con nít thôi cũng đã không thể chấp nhận được, huống chi đây lại là tên không lồ, đại diện cho một dân tộc văn minh, hè nhau đánh hai em bé chỉ chừng mười bốn, mười lăm tuổi thân thể lại gầy gò vì thiếu ăn, thiếu bổ dưỡng, thiếu đủ mọi thứ.

Đã thế chúng lại đánh đập các em ngay trước mặt những anh em sinh viên, tức là những người trẻ biết thế nào là tự ái dân tộc, là tinh thần yêu đồng bào ruột thịt. Thế nên các anh em đã phải phản ứng phải bệnh vực những đứa em của mình.

Đáng buồn là hành động nghĩa hiệp và chính đáng ấy đã không được ca ngợi lại còn bị các anh em "bạn dân" chửi rủa là "côn đồ" và dọa "bắn chết hết". Thật ra nếu không có "bọn côn đồ" đó thì không hiểu hai nạn nhân nhỏ bé kia có còn sống sót được không dưới gót giày của những người anh em đồng minh yêu quý? Hay các em sẽ trở thành bạn bè của đám vong hồn hàng trăm đồng bào ruột thịt ở Mỹ La và ở khắp đất nước này đã được người anh em đồng minh "giải phóng" cho?

Và, cùn g may, hai em đã biết chạy vào để tìm sự thương yêu, che chở của các anh em sinh viên trong đại học xá Minh Mạng. Còn như nếu các em tin tưởng mà chạy vào nhà hát Tây thì cũng không hiểu số phận các em sẽ ra sao. Mấy hôm trước một số em học sinh tranh đấu chống tăng học phí, tưởng đâu các vị dân biểu không phải là bọn "côn đồ" nên đã chạy đến nhờ bệnh vực và kết quả là các em đã được "dàn chào" tận tình bằng những cú đâm đá cứng của những người anh em bạn dân, trước những con mắt thân nhiên của quý vị dân biểu!

Thôi thì, cứ chịu mang tiếng "côn đồ" như anh em sinh viên nhưng bảo vệ được cho đồng bào, cũng không phải là điều đáng nhục.

Gần đây, những kẻ tự nhận là đồng minh với Anamta, nhất là bọn Mễ và bọn Cú Sâm, nay lại tới bọn mọi rợ Úc đại lợi, đã có những hành động tàn bạo, khiêu khích quá đáng đối với dân tộc ta. Chúng đã coi thường sinh mạng, đã chà đạp lên quốc thể của chúng ta. Nào cán người, nào hiếp dâm, nào hà hiếp, bóc lột công nhân, đánh đập những người hiền lành, yếu thế. Bởi vậy, chúng cần được sửa trị một cách xứng đáng để chúng biết thế nào là tinh thần dân tộc.

người và việc

● THIÊN - KHÔI

Chọn mặt gửi phiếu

Những biển cổ đồn dập và sôi nổi xảy ra trước cuộc bầu cử TT, Phó TT hiện tại đã làm lu mờ hẳn cuộc bầu cử dân biểu mà cho tới hôm nay chỉ còn khoảng hơn 2 tuần lễ nữa.

Những chuyện vớ vết hết chữ ký, thị thực chữ ký, rồi nộp đơn, rồi rút đơn của những khuôn mặt ứng cử viên cỡ lớn: Thiệu, Kỳ, Minh đã chiếm hàng đầu trên báo chí và mọi người hầu như quên bồng đi cuộc chạy đua vào nhà hát tây.

Sự quên bồng này có thể gây những tai hại đáng tiếc. Đó là sự việc những chiếc mặt mo như những anh chị vàng cục, bạc lậu, lịch ở trường, xú chiêng, xi líp, quần đơ... sẽ lợi dụng lúc mọi người không để ý lại tìm cách lên vào nhà hát tây làm thối hoảng lên một chuyến nữa.

Hiện những chiếc mặt mo trên đang âm thầm hoạt động dữ dội. Chúng tìm đủ mọi mảnh khoé, mọi thủ đoạn hồng mua chuộc và đánh lừa cử tri. Chẳng hạn như mục "quần đơ" đang chui vào những xóm lao động đông đảo cử tri những nơi có các chị em bán hàng rong, để nói phét rằng mục là người thơm lạt tranh đấu cho chị em kịch liệt lắm không có một thằng quý tử nào biết "bè hội đồng" cả người ta đã đờ oan cho mục, đã "chơi" mục. Mục nói đến nỗi văng cả hàm răng giả ra ngoài tuốt cả ngực giả, mông giả xuống đất, khiến những người nghe phải một phen bỏ chạy thực mạng vì thấy nguyên hình một con quỷ dạ xoa ghê tởm.

Ngoài ra, những anh chuyên buôn lậu, ăn cắp, bán phiếu, chui hậu môn... cũng đua nhau khoác lác, coi cử tri chẳng có ký lô nào cả. Có anh còn phỉa ra những thành tích cứu dân cứu nước vô cùng rực rỡ đêm in trên danh thiếp ép mọi người phải đọc. Chiến thuật mập mờ dùng danh thiếp làm những truyền đơn tranh cử được các anh này xử dụng triệt để. Bất cứ những hàng cùng ngõ hẻm nào cũng có in hình những chiếc mặt mo với những "hành tích lẫy lừng" của chúng. Đi đường thì bị chúng dúi danh thiếp vào tay, ở nhà, bị chúng nhét danh thiếp qua khe cửa.

Cuối cùng, cứ thấy những tấm danh thiếp đó là mọi người quảng vào thùng rác trong cầu tiêu, chẳng ai muốn đọc. Tuy nhiên, trong cuộc bầu cử lần này cũng có một số người tương đối sạch sẽ ra ứng cử. Họ không thể bị đồng hóa, bị lẫn trong số những tên bản thủ kia. Do đó, rất cần có sự sáng suốt chọn lựa của cử tri trong những ngày sắp tới.

Đề góp phần trong sự chọn lựa đó, bọn C.O đã quyết định giới thiệu một số ứng cử viên để bạn đọc nhận xét và phê phán. Những người được giới thiệu ở đây tất nhiên phải qua một cuộc "tuyển lựa" của bọn C.O nên hy vọng đó là những người sạch, nếu không thì cũng không bẩn.

Tuy nhiên, một đôi khi, vì chủ quan, vì tình cảm cá nhân, C.O có thể chọn lầm người. Trong trường hợp này thì bạn đọc là những vị thẩm phán tối cao và sáng suốt nhất để xét lại.

Nhưng dù sao, C.O cũng cố gắng hết sức vô tư và khách quan trong việc giới thiệu của mình. Và bạn đọc có thể tin tưởng ở những người mà C.O "tuyển lựa".

Thiếu Tá Đặng Văn Tiếp người lính tàu bay sạch

Trong dịp tổ chức Cây mùa Xuân Chiến Sĩ Tết vừa qua do nhóm Con Ong cầm trịch tại các nhà hàng ca nhạc lớn như Ritz, Đêm mùa hồng v.v... Con Ong có dịp biết tới người lính chịu chơi mang tên Tiếp, Đặng Văn Tiếp Thiếu Tá không quân.

Đêm hôm đó tại Đêm mùa Hồng, anh đã biểu diễn một pha tuyệt đẹp, một mình anh đã đánh gục mấy chục tên đồng bạc đề võ cho kỳ được một chiếc lộ lịch binh với giá cao nhất, thơm nhất trong một cuộc đấu giá kiểu Cờ Huê. Nhóm Con Ong thấy mến anh, cảm tình với anh, khi phải thanh toán món tiền, anh đã móc túi các bạn anh lia lịa để chỉ cho bạn tổ chức khi biết anh chỉ là 1 thiếu tá đời và rách hơn anh em Con Ong.

Kể từ đó, anh Tiếp thực sự đã gần gũi anh em Con Ong. Qua sự quen thân mình quen sự nghèo đói đọc thân để hy sinh cho tập thể,

Đặng, Đặng KaKi đang bị sút mẻ quá nhiều vì có những ông Trượng quang lạc tham những đây mình. Hành động nhỏ nhoi của anh cũng đủ nói lên cái Tâm trong con người của anh.

Trong những dịp đầu lao với anh em, anh luôn quan niệm rằng con người bất cứ ở một cương vị nào cũng đều phải có liêm sỉ, bởi nếu đánh mất nó hoặc bỏ quên nó tất sẽ bị mù quáng, sa đọa, nhất là trong tình trạng chiến tranh địa đới đang tàn phá đất nước, nằm trong cái xã hội băng hoại, gói ghém trong danh vọng, tiền tài hiện đại. Đồng bạc đâm toạc tờ giấy không là phương châm, không là cứu cánh của anh. Cái Tâm mới đáng quý, cái Tín mới đáng trọng, mới là ngọn đuốc mở đường cho tuổi trẻ.

Chê địa

Người lính tàu bay mạng lớn bỗng mai bạc gạch đất này đã từng chề những đĩa mặt ngọt nằm gọn trong vòng tay anh.

Đến nay, nếu ai có dịp nhắc đến tên Tiếp, tên chánh văn phòng ở Bộ Thanh Niên (bây giờ xuống giá còn là Tổng Nha Thanh Niên) thì khối kẻ còn suýt xoa mếu mếu cái sạch của anh. Chỉ với chức vụ cơm này hồi bấy giờ cũng đủ để hái ra lộc, nhưng anh đã đại dật sủa tuổi như tuổi chó những con mồi bám bên anh để lung lạc.

Đến nay, nếu ai có dịp nhắc đến tên Tiếp hồi còn làm công cán ủy viên của Phủ chủ tịch ủy Ban Hành Pháp Trung ương thì họ đều chề anh chỉ là pho tượng đá. Những con kèn kèn đã dúi vào tay anh những Ahares không lồ, nhưng tượng đá Đặng Văn Tiếp chẳng hề toát mồ hôi.

Đến nay, nếu ai có dịp nhắc đến tên Chỉ Huy trưởng Đặng Văn Tiếp thì họ không khỏi ứa hùi hùi và lắc đầu lè lưỡi về những sự cảm đoán ngược chiều, thuộc cấp không được lợi dụng phương tiện của QĐ để lũng đoạn hàng ngũ, để sách nhiễu, để lờ bịp. Nhưng 1 năm sau, khi anh đời khỏi đơn vị này, người kế vị anh là một con chuột rớt đúng vựa thóc, những sự cảm đoán của anh đã xoay chiều chạy theo anh. Anh ngoảnh lại nhìn người kế vị thì chính anh lại phải lắc đầu lè lưỡi. Con én Tiếp có cảm mang lại được cả một mùa xuân. Anh có đơn trong lý tưởng sạch của anh để người khác bội phản anh và đâm ngay sau lưng anh.

Đến nay nếu một người lính nào ở miền Cao Nguyên nhắc đến tên anh không sao quên nỗi số tiền 50.000đ. Trong một dịp đi Thanh Tra một đơn vị đèo heo hút gió, anh hứa thưởng đơn vị cũ của anh một món tiền. Kết quả anh đợi ba tháng để góp tiền, giữ vẹn lời hứa.

Huyền thoại

Gần hai mươi tuổi lính, không phải chỉ đề ngồi trong những tháp ngà Thủ Đức, những căn phòng lạnh, những ánh đèn màu. Anh đã từng tạo cho anh những huyền thoại trong sự nghiệp KaKi. Anh đã từng là người tự tay gỡ mình cho cả một đơn vị lực lượng thoát khỏi cảnh máu đỏ thịt tan. Là không quân anh đã từng cất cánh hành quân như điên cả tháng. Có lần máy bay ăn đạn anh vẫn li lợm hướng dẫn đồng bạn khỏi vùng phục kích như chơi.

Nhưng có một lần, tuổi trẻ Tiếp đã nói: "Chúng ta không bao giờ chết hai lần". Chuyện này xảy ra trong một trường hợp bão tố đầy trời. Anh và Trung Tá Tung cùng bay trên chiếc C47 từ SG ra miền hòa tuyến trong một chuyến đi thuộc loại Mission Impossible. Người đồng hành đề nghị quay về. Nhưng với trí cương quyết và lòng dũng cảm cố hữu của anh đã thắng cả thiên tai và Mission này trở thành Possible. Câu nói trên đã ra đời, để đến ngày nay anh em không quên còn nhắc tới làm duyên.

Xã hội

Ngoài nhiệm vụ KaKi, các vấn đề ngoài xã hội luôn luôn dẫn dắt, níu kéo tâm tư anh. Trước những tệ trạng của xã hội anh không thể nhắm mắt làm ngơ. Vì thế Tổng Hội Chuyên Viên VN ra đời do anh sáng lập. Anh cũng một số anh em, mang niềm tin, ánh sáng khoa học cách mạng hiện đại từ

trường mới sinh hoạt mới về tận những miền xa xôi hẻo lánh. Anh cố gắng băng bó những vết lổ loét của xã hội.

Làm một cái gì.

Anh Đặng Văn Tiếp quyết tâm làm một cái gì cho đất nước, anh muốn làm một con én trong một đàn én sạch để kéo lại một mùa xuân tươi đẹp cho đất nước, anh chỉ muốn chết một lần cho đại nghĩa anh muốn tiếng nói cô đơn của anh không còn tan vỡ lẻ loi trên không trung, anh muốn hét lớn lên những tiếng phẫn uất trong nghị trường. Anh ra ứng cử, dịp may đã tới với anh.

Con Ong hy vọng rằng quá khứ của anh sẽ bảo đảm cho tương lai của anh khi anh được đồng bào jầy anh vào hạ viện liêm sỉ của anh vẫn còn mãi mãi bên anh. Mặt ngọt sẽ chề anh như anh đã từng chề nó vậy. Anh sẽ có dịp làm một cái gì cho đất nước.

Con Ong tuyên bố: Bỏ phiếu cho ứng cử viên T.T Đặng Văn Tiếp lính tàu bay đơn vị 32 Gia Định Tân Bình Hóc Môn Bình Chánh tốt nghiệp Đại học luật khoa Saigon. Có luật pháp trong người đỡ nạn dơ tay ầu, gạt đầu nhảm.

Hiện tại: Sạch - Có Liêm Sỉ - Chê Bạc

Tương lai: Hồi Sau Phán Giải.

Đào Hữu Giao bị oan

Tuần trước C.O đã dựa theo bản nhận định của một đoàn thể "mạo danh" tại tỉnh Long Khánh phang tới tâm mặt mũi một người bạn là ú.c.v Đào Hữu Giao. Sau đó Đ.H Giao đã tới tòa soạn sỉ vả và tiết lộ rằng: Bản nhận định đó chính là Ma do 2 ú.c.v khác tên Bường và Hiền ngụy tạo để chụp mũ Giao là 1 trong những Ú.C.V có nhiều hy vọng nhất tại đơn vị Long Khánh.

Con Ong vốn là những thằng vô tư, chỉ chấp nhận và khuyến khích những người cao thượng hoặc "ăn" hay "t" hoa cũng cần phải tỏ ra người quân tử và sẽ phang vỡ mặt những thằng hay dùng thủ đoạn hèn hạ "chụp mũ" kẻ khác như tên Bường và Hiền.

LỜI PHỤ ĐỀ: Tất cả những ứng cử viên DB được ghi tên trong mục này, sẽ được Con Ong theo dõi và giới thiệu trong những số báo đặc biệt về bầu cử (tăng trang nhưng không tăng giá tiền).

TRẦN CÔNG QUỐC (Dân Biểu Nhiệm Kỳ I) dẫn hiệu "Con Tàu VN", ứng cử đơn vị I Saigon (Quận 1,2,3,4,9) Số thứ tự 14 Người đầu tiên chống điều 10 khoản 7 luật bầu cử Chánh phủ Quốc Vương.

DƯƠNG KIẾN (Nhà Văn) Ứng cử đơn vị Nhà Trảng — dấu hiệu "Con Ong"

NGUYỄN MẠNH CÔN (Nhà văn) Ứng cử đơn vị I Saigon.

HOANG QUỐC DŨNG (Giáo sư): ứng cử đơn vị 5 saigon.

Tổng quản trị Chương trình cải tiến Xã hội. Hiện đang thực hiện Công tác lập làng định cư kiểu mẫu cho đồng bào Việt Kiều Hồi Hương và nạn nhân chiến cuộc tại Thủ Đức.

Tuổi trẻ ham hoạt động công tác xã hội. ĐẶNG THỊ PHÚ Tư Thành Phương (ky gia): ứng cử đơn vị 2 Saigon

TRINH VĂN HUẤN: Tư Văn Trinh (Ký giả) ứng cử đơn vị 33 Gia Định dấu hiệu "Mắt Kiếng" Số thứ tự 27.

PHẠM BIÊN THƯỚC: (Giáo sư) ứng cử đơn vị Long Khánh.

VŨ CÔNG MINH (Quân nhân) ứng cử đơn vị Châu Đốc

VŨ NGŨ CHIÊU tư Nguyễn Vũ (Nhà Văn) Ứng cử viên đơn vị 32 Gia Định

NGUYỄN HỮU HÙNG tư Hồng Dương (kỹ gia) ứng cử đơn vị I Saigon.

(Còn nữa)

40 thợ vẽ bích chương bầu cử

1971

hoạt động 24/24

Họa sĩ HİM cùng 40 tên họa sĩ hữu danh trong làng báo hợp tác làm ăn trong kỳ bầu cử này bằng mồ hôi sức lực.

Nhận vẽ bích chương bầu cử dướ i mọi hình thức, với giá rẻ nhất nước và nhanh nhất nước, 5 tiếng đồng hồ là xong ngay. Các ứng cử viên muốn trưng cừ xin liên lạc ngay: Tòa Soạn Con Ong. Các nhà thầu in bích chương nên liên lạc gấp kẻo trễ rồi oán thán.

MÙA BẦU CỬ, NHÂN DÂN CƯỜI MẶT VỀ SỰ XUỐNG ĐỐC CỦA CÁC CƠ - QUAN DÂN - CỬ

Sinh hoạt quan trọng nhất tại một nước Dân chủ là các cuộc bầu cử.

Dân chủ chỉ có nghĩa khi người dân được làm chủ đất nước mình, qua các đại diện xứng đáng tại các cơ quan dân cử.

Việt Nam cũng là một nước Dân Chủ. Cũng có nhiều cơ quan dân cử. Thấp nhất là các Hội Đồng Xã. Cao hơn một chút là các Hội Đồng Đô, Tỉnh, Thị. Ở Trung Ương, về phía Lập Pháp có Thượng Hạ Viện, về tư Pháp có Tối Cao Pháp Viện, về Hành Pháp có Tổng Thống và Phó Tổng Thống. Ngoài ra, còn một cơ cấu cũng có thể coi như dân cử gián tiếp, là Giám Sát Viện.

Nhân mùa bầu cử, đáng lẽ dân chúng phải phấn khởi, phải hăng say trong việc xử dụng lá phiếu để lựa chọn các đại diện mình tham dự việc nước.

Nhưng đau đớn thay chính mùa bầu cử, nhân dân lại cúi mặt chán chường, thờ ơ và chán nản trước «trò chơi bầu cử».

Người dân có lý do để chán nản như vậy. Bởi vì, các cơ quan dân cử đang xuống dốc trầm trọng.

Ở đây, xin miễn nói tới các hội đồng Xã, vì quá nhỏ. Xin bắt đầu từ:

Các HĐ Đô, Tỉnh, Thị

Qua vụ giới thiệu cho liên danh Nguyễn Văn Thiệu và Nguyễn Cao Kỳ, người tathấy các Nghị viên lem nhem như trẻ con, hết giới thiệu ông Thiệu rồi lại giới thiệu ông Kỳ. Phải chăng vì tham tiền nên muốn ăn hai mạng? Phải chăng vì quá yếu kém nên bị áp lực từ mọi phía. Phải chăng vì dốt nát nên giới thiệu bừa bãi?

Hạ Viện

Bốn năm qua, Hạ viện đã nặng nề hơn cả chợ cá Trần Quốc Toàn. Bao nhiêu Dân biểu đã ăn cắp, xuất ngoại mò ám, buồn lậu, trốn học: tự tăng lương, lố mắng.

Đã vô liêm sỉ như vậy mà vẫn không biết lỗi, vẫn nham

nhờ tái ứng cử, coi cử tri như con nít.

Thượng Viện

Trong 4 năm qua, Thượng Viện vẫn còn giữ được phần nào danh giá, chưa bị đồng hóa với Hạ Viện.

Tuy nhiên, gần đây, Nhiều Nghị Sĩ đã tỏ ra muốn chạy theo Hạ Viện.

Có mấy ông Nghị như «N.M.B và đồng lõa» đã chủ trương tăng lương Nghị sĩ bằng lương dân biểu cũng may mà Thượng Viện đã tránh được quyết định ô nhục này, nếu không thì «hết thuốc chữa». Sau vụ «âm mưu tăng lương» kể trên, đã có mấy nghị sĩ đã chịu bán chữ ký giới thiệu cho Tiến sĩ Trần Tâm với giá 1 triệu mỗi chữ ký.

Tối Cao Pháp Viện

Tuy là cơ quan đứng đầu ngành tư pháp đáng lẽ các ông Tòa Tối cao phải làm gương cho đàn em, nhưng các ông Tòa Tối Cao đã thay nhau xuất ngoại liên tiếp, chẳng kém gì D.B Hạ Viện.

Mặc dầu bốn ông Thẩm phán Tối Cao đã dặt vợ xuất ngoại vào dịp Tết tân Hợi, nhưng vừa rồi lại có 4 ông dặt vợ xuất ngoại, và tiếp theo là ông thứ năm. Khiến cho Việc niêm yết danh sách ứng cử Viện ứng cử T.T và Phó T.T. bị trở ngại.

Ông số 1 và ông số 2

Đứng đầu hành pháp và đứng đầu Quốc Gia là Ông số 1 và ông số hai. Trong năm 1967 hai ông âu yếm đứng chung một liên danh nhưng bây giờ chửi nhau như kẻ thù dọa hạ nhau bằng dao chém, khiến nhân dân và quân đội phải thờ dài.

Ông Giám Sát

Giám Sát Viện cũng «hết chỗ nói», vì ngoài chuyện cũng thi nhau xuất ngoại như Dân Biểu và Thẩm Phán T.CPV, người ta còn nói nhiều tới những chuyện lem nhem khác.

Mùa bầu cử, nhân dân cúi mặt trước các cơ quan dân cử, đó là điều bi đát nhất.

Gãi háng

○ GÃI SĨ

Ngồi rù gãi háng dài tăn tăn

(Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

Đầu cơ

Hai chữ «đầu cơ tích trữ» đối với dân ta đã quá quen thuộc từ ít lâu nay.

Theo sự hiểu biết của người dân, thường khi mình tung tiền ra mua quá nhiều hàng hóa, nhất là loại hàng thị trường đang khan hiếm, để gây khó khăn cho người khác, ví dụ thị trường đang khan hiếm sữa, mà một người tung tiền ra vét gần hết sữa trên thị trường cất vào kho để riêng mình xài, như thế là đầu cơ tích trữ.

Dân chúng rất ghét người đầu cơ tích trữ. Luật pháp cũng quy định sẵn những biện pháp trừng phạt.

Tuần trước, chiều ngày 5-8, khi niêm yết lần thứ nhất danh sách các ứng cử viên T-T và Phó T-T, người ta mới «ngã ngựa» ra rằng T-T Thiệu đã có quá nhiều chữ ký.

Trên thị trường, có tất cả 546 chữ ký nghị viên và 194 chữ ký dân biểu nghị sĩ. Tất cả chữ ký này đủ xài cho 9 liên danh ứng cử theo khoản 7 điều 10. Nhưng TT Thiệu đã có tới 452 chữ ký nghị viên và 104 chữ ký dân biểu nghị sĩ. Một mình xài bằng 6 người khiến Ông Phó Kỳ mất phần.

Hồi còn đứng đầu Chánh phủ với chức chủ tịch Ủy Ban Hành Pháp Trung Ương ..., Ông Phó Kỳ ghét cay ghét đắng bọn gian thương, ông đã lập pháp trường cát để bắn bỏ bọn gian thương. Bây giờ, ông là nạn nhân của «gian thương» Đáng đời!

Bề hội đồng

«Những người ngồi hai hàng sau bác Hương trong các cuộc họp b áo năm 1967 đang lần lượt «bề hội đồng» Bác Hương. Lý quý Chung coi Bác Hương như một người phản bội. Ngô công Đức cảm thấy nhục khi nhắc tới,, Bác Hương là lãnh tụ Miền Nam.

Lý Chánh Trung coi như Bác Hương đã chết, nên viết bài «vĩnh biệt bác Hương» Quốc Ấn, Lê Hiền coi Bác Hương như một thứ «Thần tượng bất xứng».

Không còn gì thăm thía, đau buồn bằng cảnh những thanh niên trí thức đầy nhiệt huyết, phải thay nhau «bề hội đồng» thần tượng của mình. Những người ngoài cuộc xin nghiêng mình trước sự đau buồn của các ông Lý Quý Chung, Ngô Công Đức, Lý Chánh Trung v.v... phải chứng kiến cảnh thần tượng đổ vỡ.

Còn nhớ, thời Bác Hương đang cầm quyền hiền bách, nếu có lần nào bọn Con Ông lỡ lời phê bình xâm xở Bác Hương thì liền bị «quý vị» đang «bề hội đồng» Bác Hương chụp ngay cho cái mũ «kỳ thi» phản chướng tới tấp để bênh vực Bác Hương. Nhắc lại chuyện cũ, không phải có ý mỉa mai người khác chẳng may gặp chuyện đau buồn.

Sự thật kể viết những dòng này rất thông cảm với quý vị đang ở cái thế «chẳng đứng đứng», phải lau nước mắt mà đánh than tượng cũ. Nhắc lại chuyện xưa không phải có ý điều cợt, để «trả thù» mà chỉ muốn nhắc tới một kinh nghiệm.

Từ nay về sau, đối với bất cứ ai, nếu bị kẻ khác phê bình thần tượng của mình, thì chẳng nên vội vàng chụp mũ kẻ phê bình, mà trước hết, nên t'ận trọng cứu xét những lời phê bình đúng hay sai.

Mỗi người một lý

Khi khoản 7 điều 10 luật bầu cử Tổng Thống được Hạ viện chấp thuận, Đại Tướng Minh nói rằng điều khoản này vi hiến và ông sẽ không bao giờ tranh cử trong một cuộc bầu cử được quy định bằng một đạo luật có những điều khoản vi hiến!

Đến khi luật bầu cử với khoản 7 điều 10 được ban hành, tướng Minh vẫn xác nhận đó là một điều khoản vi hiến, nhưng lại vẫn ứng cử.

Nói rằng không ứng cử, rồi lại ứng cử, đó là một lần thay đổi thái độ.

Trước khi Phó T.T Kỳ bị loại, Tướng Minh nói rằng nếu P.T. Kỳ bị loại, thì ông sẽ phải xét lại thái độ, và rất có thể rút lui vì việc Phó T.T. Kỳ không thể ra tranh cử là một dấu hiệu không có bầu cử trong sạch.

Bây giờ, sau khi Phó T.T Kỳ bị loại, Đại Tướng Minh lại không tính chuyện rút lui nữa. Chủ trương vẫn tranh cử, để nếu thua sẽ làm đối lập.

Dư luận còn nói rằng người Mỹ có thuyết phục để Đ.T Minh đừng rút, hầu làm cho sự tái đắc cử của ông Thiệu tăng thêm giá trị. Theo ông Nghị Robert Chức thì Mỹ muốn cho ông Minh tranh cử chẳng phải vì quyền lợi ông Minh hay quyền lợi VN, mà chỉ vì quyền lợi của Mỹ.

Vậy thì, nếu ông Minh bảo rút, rồi lại không rút vì sự yêu cầu của Mỹ và vì quyền lợi của Mỹ, thì đó là hai lần thay đổi lập trường.

Và nếu quả thật ông tiếp tục tranh cử vì Mỹ thì đó là điều đáng buồn, vì ông vẫn chủ trương chống lại sự can thiệp của Mỹ vào nội tình VN, nhưng nếu chưa đắc cử mà đã phải chiều lòng Mỹ, thì khi đắc cử, sẽ lệ thuộc Mỹ đến đâu? Mong rằng những nguồn tin Đ.T Minh tiếp tục tranh cử vì Mỹ, chỉ là tin đồn.

Trong khi ấy, những người ủng hộ Đại Tướng vẫn ra rích chữi bác Hương, rằng cứ mỗi lần đòi chính quyền, Bác đều tuyên bố về nhà đọc sách trồng bông, nhưng chỉ được ít lâu, Bác lại ra nữa, bắt chấp lời tuyên bố trước và rằng Bác ra tranh cử kỳ này, vì bị ông Thiệu dụ dỗ.

Phê bình Bác như thế rất phải. Nhưng Đại Tướng cũng đã từng tuyên bố không tranh cử vì khoản 7 điều 10 rồi lại tranh cử, và tuyên bố rút rồi lại không rút, và rất có thể Đại Tướng không rút chỉ vì Mỹ yêu cầu.

Vậy thì Bác Hương cũng có cái lý của bác và dù Bác có làm trái ngược những lời đã tuyên bố, thì Bác cũng làm giống như đại tướng mà thôi.

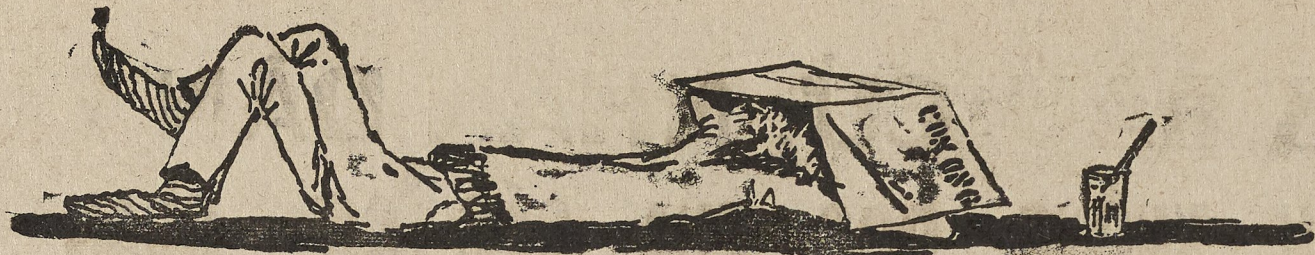
Vậy tại sao lại ủng hộ Đại Tướng và đánh bác tội nghiệp.

VIÊN NGỌT DỄ ƯƠNG
CHỮA BỆNH NHIỄM TRÙNG

COTRACYN

- 2 TRỤY-SINH (antibiotiques)
- 3 KHÁNG-SINH (sulfamides)
- SINH-TỐ B12 (vitamine B12)

XIN NHỚ NHẬN HIỆU TRÁI TIM

CƠ KÊ ĐỀ NGŨNG

Bài của TIÊU NGỌC

(viết thay DHC r kỳ)

Tiền bầu cử

Mới ở giai đoạn "tiền bầu cử" Chánh, Phó Tổng An nam mà mọi sự việc diễn ra đã có vẻ ly kỳ, rùng rợn và đầy hấp dẫn, làm át giọng cái vụ bầu bán các cụ trong dân. Bon C.O xin lược kê một vài sự việc ngộ nghĩnh để bà con cô bác coi chơi, bốn năm mới có một lần, bỏ qua rất ưong.

— Trước khi Tối Viện chánh thức nhận đơn ứng cử Chánh, Phó Tổng, bản dân thiên hạ đã đoán rất trúng là thế nào cũng có ít nhất 3 liên danh : một do ô. Thiệu cầm đầu một do ông Minh làm chánh và một do ô. Kỳ đứng số 1. Tất nhiên mọi sự chú ý đổ dồn về 3 đơn vị ấy.

— Ông Kỳ là người hăng hái nhất, tuyên bố trước nhất là mình sẽ ra ứng cử vào chức vị Chánh Tổng, chứ không thêm ngồi chơi soi nước nữa. Ông Kỳ cũng là ứng cử viên Chánh Tổng đầu tiên ngả quân bài tây của mình triềng làng: cụ Phó Tổng của ông là me sừ Trương Vĩnh Lễ, nguyên chủ tịch quốc hội trào Ngô Đình.

Trong khi ấy, Ô. Thiệu « li » theo đúng nguyên tắc cổ truyền của một « chính trị gia xuất sắc », không chịu nói có, cũng không chịu nói không, cứ úp úp mở mở, làm cho tốn khá nhiều giấy mực về cái mục kiến nghị thỉnh cầu « người » hy sinh, và gần đến phút chót, « người » mới chịu tuyên bố « ra ». Quân bài tây của « người » là ông già gân, một chánh khách đã từng « hy sinh » rất nhiều lần. Hy sinh làm Đô trưởng, hy sinh làm thủ tướng hai phủ, mà cao quý nhất là dù đi chợ « không chọn được cá thịt, chỉ có tôm tép ươn » thôi cũng vẫn khàng khàng hy sinh.

— Tuy tuyên bố « ra » chậm nhất, nhưng liên danh Thiệu Hương lại nộp đơn ứng cử sớm nhất, tất nhiên là bắt được cái số 1. Cái việc đi nộp đơn cũng ưy nghiêm chứ không có sự chen lấn như vụ nộp đơn của mấy cụ trong dân. Đại diện cho liên danh Thiệu Hương là ông tòa Lê tài Triền, một thẩm phán nổi danh đã từng làm tới Chánh nhất Tòa Thượng Thẩm Saigon. Trong bài diễn văn nhân dịp tựu chức Chánh Nhất, ô. Triền có nói rằng : « A, ra kê sĩ không ham danh vọng mà danh vọng cũng có khi

tự nó biết tìm đến kê sĩ ». Đây không biết có phải là trường hợp danh vọng tìm đến kê sĩ không. Xin coi hồi sau sẽ rõ.

— Tuy tuyên bố sớm nhất về cái vụ « ra » của mình, nhưng ông Kỳ lại là người nộp đơn trễ nhất. Hình như cái sự đi xin chữ ký của ông tướng Râu kẽm gặp nhiều gian nan quá xá. Xưa kia các cụ bảo rằng « chạy mệt như chạy chánh tổng » thì quả nhiên cái sự chạy chánh tổng có mệt thật, nhưng bất cứ sự « ra » nào mà chẳng mệt, đó là luật thiên nhiên rồi, người đời tránh sao khỏi. Tuy nhiên, một thì đã mệt rồi, mà rút cục vưỡn không « ra » được, ấy mới là đau khổ.

— Cái vụ đi nộp đơn của ô. Kỳ cũng khá ly kỳ. Một đoàn xe jeep 19 cái, cái đầu và cái cuối có gắn đại liên, chở theo 42 cụ nghị hờn và bộ tham mưu của ông tướng Râu kẽm, chạy ào ào tới Nha Tổng Thư Ký Tối Viện, trên trời lại vu vu hai chiếc trực thăng võ trang yểm trợ. Cứ như một cuộc hành quân.

— Trái nghịch với cái sự tiền hô hậu ủng của ứng cử viên Nguyễn Cao Kỳ, liên danh ứng cử Chánh Phó tổng Đạo Dừa Diệu Hương khi đi nộp đơn lại rất là khiêm tốn và sui sẻo. Bà ứng viên phó tổng Diệu Hương lò dò cuốc bộ tới nộp đơn, lại bị lính gác Tối viện chặn lại không cho dzô.

Bà này bèn phải đứng mi tua cầu viện mít Ngô Bá Thành. Thế là một màn đấu lý diễn ra giữa mít thập thành với lính gác công, dưới sự yểm trợ của một số đồ đệ ông Đạo Dừa và đảng viên đảng đòi quyền sống. Rút cục, chỉ một mình bà ứng viên Phó tổng được vô, còn mít Thành, mặc dù nhận là đại diện liên danh Ô. Đạo Dừa cũng phải đứng chầu rìa ở ngoài. Không cho dzô là phải. Làm thường dân mà về với ứng cử ứng kiếc, cho một người dzô nộp đơn là thược đức lắm lắm rồi.

— Điều sui sẻo nhất cho liên danh Đạo dừa Diệu Hương là không thấy được ghi tên trên bản niêm yết lần thứ nhất, dù rằng ghi tên trong phần cước chú giống như liên danh Trần Chức, liên danh Trần Chức cũng không có một giấy giới thiệu nào xem xét như liên danh Đạo Dừa-Diệu Hương, ấy thế mà chỉ duy có liên danh Dừa-Hương là bị Tối viện chê. Không biết ông Đạo có « chạy tịnh » không mà sui sẻo thế hồ ông Đạo?

— Xưa nay, chỉ có những liên danh đã nộp đủ các văn kiện luật định mới được ghi trên danh sách niêm yết lần thứ nhất. Mà đã được ghi tên trên danh sách niêm yết lần thứ nhất thì coi như có phần chắc là được ứng cử, trừ phi có sự khiếu nại về tư cách ứng cử viên và sự khiếu nại này được chấp nhận.

Bảng niêm yết danh sách ứng cử viên Chánh Phó tổng lần thứ nhất do văn phòng Tối viện lập ngày 5-8 rất ly kỳ, không giống bất cứ bản niêm yết nào trên thế giới. Bảng này gồm hai phần :

Phần đầu liệt kê liên danh 1 Thiệu - Hương và liên danh 2 Minh - Minh với đầy đủ các chi tiết làm cảm về me sừ Phó tổng dự khuyết, về đại diện chính thức, đại diện dự khuyết, về các giấy giới thiệu ;

Phần hai, mệnh danh là phần cước chú ghi hai liên danh : Kỳ Lễ và Trần Chức, nói rằng 2 liên danh này nộp đơn trong thời hạn luật định, nhưng lại phân tích tỉ mỉ về cái vụ giấy giới thiệu của liên danh Kỳ Lễ rằng có vị chi là 39 giấy không thị thực chữ ký bởi chứng « song hành » với 39 chữ ký đã giới thiệu liên danh Thiệu Hương. Cuối cùng bản niêm yết ghi: « Trường hợp của hai liên danh trên đây sẽ tùy Đại hội đồng TCPV quyết định nếu có khiếu nại trước ngày niêm yết danh sách lần thứ nhì. »

Được biết rằng Đại hội đồng Tối viện gồm toàn thể 9 vị Bao công cao nhất nước. Cho đến lúc niêm yết danh sách lần thứ nhất 4 Bao công còn đang công du ngoại quốc cùng với phu nhơn. Nay lại thêm một Bao công nữa sách va li xuất ngoại.

Điều khó hiểu của bản niêm yết lần thứ nhất là : hai liên danh được niêm yết trong phần cước chú có được phép ứng cử không, nếu không có ai khiếu nại về tư cách ứng cử viên của họ ? Hay phải hiểu ngầm rằng hai liên danh ghi trong phần cước chú là hai liên danh bất hợp lệ, nhưng đã bị coi là bất hợp lệ thì tại sao lại niêm yết lần thứ nhất làm chi ?

— Điều ly kỳ nữa là sau khi bản niêm yết danh sách ứng cử viên Chánh phó tổng được dán trước dinh Gia Long, dân chúng lại xem bèn bị quý đảng bạn dân thổi tu hít đuổi đi chỗ khác chơi. Tưởng rằng niêm yết có nghĩa là công bố tức là cốt ý cho bà con cô bác coi chơi, coi rồi bỏ qua hay coi rồi muốn nghĩ thế nào thì nghĩ, ai dè muốn coi cũng bị giằng hà, thế thì « dân chủ pháp trị » nhất rồi còn gì nữa.

◆ Quý vị đang hưởng hạnh phúc tuyệt đỉnh ? Hãy đề phòng trong những chuỗi ngày tuyệt đỉnh đó có đôi lần xáo trộn vì những chuyện vu vơ.

◆ Tình vợ chồng « đầu gối tay ấp » suốt cả đời dầu mặn mà đến đâu, làm sao tránh khỏi những giây phút gây gổ, xích mích giận hờn ?!

Từ nay quý vị au tâm hưởng hạnh phúc nếu có trong nhà cuốn băng nhạc SHOTGUNS 18 phát hành 24-7-71.

Chủ đề Chuyện tình (Love Story)

◆ Cảm xúc từ tác phẩm trí danh Lovestory của ERICH SEGAL

◆ Vì khi có xáo trộn, gây gổ giận hờn, quý vị nên giữ yên lặng, chỉ việc mở cuốn băng này ra, tức khắc mọi gây gổ, giận hờn sẽ tiêu tan hết!

◆ Vì cuốn băng này nói lên niềm đau xót nhất của những cuộc tình dang dở, niềm tê tái đắng cay nhất của những người đơn lẻ !!!

Băng này tuyệt đối không nên nghe buổi sáng

XIN LƯU Ý : Kể từ nay, băng nhạc Shotguns... Origine đều có dán niêm hiệu để tránh giả mạo — Khi mua quý vị nên xem xét kỹ.

Tất cả khách Thủ Đô thanh lịch, hào hoa phong nhã đều nên đến...

CHƯƠNG TRÌNH SHOTGUNS

TẠI PHÒNG TRÀ

QUEEN BEE

Đề thưởng thức giọng ca tuyệt vời lời cuốn của THÁI THANH

THANH THỦY tiếng hát liêu trai vừa tái xuất giang hồ

ELVIS PHƯƠNG (độc quyền) — Gia đình PHẠM DUY (JULIE QUANG), NGỌC TUYẾT, PHƯƠNG HỒNG HẠNH, MỸ THÈ...

NHẠC CÁCH ĐỘNG CAT'S TRIO - CAROL - MAI LÊ HUYỀN

Ban AVT và TRẦN VĂN TRẠCH — SHOW QUỐC TẾ

Chương trình ca nhạc vô địch thủ đô !

Cả Saigon kinh hoàng

Nội một ngày chủ Nhật vừa rồi, khắp Saigon chỗ nào cũng bàn tán về cái tin "Bạch Tuyết bị lật xe chết ngắc, Ngọc Giàu sống sót nhưng điếc tai". Thứ nhất là các bà các cô nội trợ, bán hàng, sớ sách, tỏ ra thương xót nàng "cái lương chi bảo" còn hơn cả thương ông Phó Râu bị rớt đài vì nạn đầu cơ chữ ký.

Sở dĩ tin ghê gớm trên được loan truyền đi rất nhanh, còn nhanh hơn cả bản tin của nhà nước phổ biến trên đài tivi, radio, là nhờ các chuyến xe Lam. Cứ trên mỗi chuyến xe từ Saigon ra ngoại ô hoặc từ ngoại ô vào Saigon, người ta đều hỏi thăm về Bạch Tuyết sống, Bạch Tuyết chết... Nguồn tin từ đó chạy vào từng nhà, từng xóm, từng phường, từng khu phố, ấy thế là chỉ trong vòng một buổi sáng khắp Saigon đều yên chí lớn là Bạch Tuyết đã mặc sơ mi gỗ về quê, than ôi hồng nhan mệnh bạc.

Kỳ thực, Bạch Tuyết có bị lật xe trên đường lên Vũng Tàu thật, nhưng chỉ bị trầy sơ sơ ở bên hông, và dù vậy nàng cũng cứ vô nhà thương Đồn Đất nằm tĩnh dưỡng cho chắc ăn.

C hi có thể thôi, nhưng có bố "nói láo ăn tiền" thấy báo mình bị kho tiêu hoại, bèn nổi sùng phao bừa tin "Bạch Tuyết ngủ", với hy vọng phát mại thêm được vài chịch, vài trăm số báo.

Bà con ta thấy như mình đã đăng là tin theo cái rụp, thành thử vô tình Bạch Tuyết đã bị nhà báo ám sát một thời gian ngắn trong óc những người ái mộ nàng.

Qua vụ này, ta thấy có 2 điều đáng rút kinh nghiệm.

1 —. Làm nghề sĩ sượng hơn làm chính trị, vì được đồng bào thương hơn.

2 —. Làm báo mà "nói láo" thì thật quả là giết người không gươm giáo!

Xổ đề cũng chào thua

Trong vòng nửa năm trở lại đây, phong trào xổ đề lên cao kinh khủng, từ Saigon Chợ Lớn lan tràn khắp các tỉnh, ra Miền Trung, xuống Miền Tây.

Caio đến nỗi cứ mỗi chiều thứ Ba, các cơ quan công tư hầu như bị tê liệt mất mấy tiếng đồng hồ, vì người ta còn mải lo bàn đề ghi số đề, và hồi hộp theo cuộc xổ số của Nhà Nước...

Nhưng ít ngày gần đây, lại thêm một phong trào mới toanh xuất hiện, đó là phong trào đánh cá về "bầu cử".

Thoạt đầu, người ta chỉ đánh cá giữa ba tay đua "câu cá", "chơi gà", "chơi lan", tay đua nào sẽ thắng?

Nhưng rồi tình hình diễn tiến phức tạp, người ta lại để thêm ra nhiều lối đánh cá mới, tùy theo từng giai đoạn.

Chẳng hạn như vài tuần trước đây, người ta đánh cá quyết liệt về vấn đề "Ông Phó có đủ chữ ký giới thiệu hay không?" hoặc "Liên danh ông Phó có được ghi vào danh sách ứng cử hay không?". Kết quả là những tay đặt cá vào ông Phó đã thua cháy túi!

Mấy ngày hôm nay, đề tài đánh cá lại chuyển sang "ông Minh sẽ ra hay rút.. và theo lời một vài tay đầu nậu, thì số người bắt cá "rút" có vẻ đông hơn là "ra". Có chỗ phe "rút" còn dám chấp 2 ăn 1 là khác.

Tuy nhiên, cuộc đánh cá lần này xem ra gay cấn hơn lần ông Phó rất nhiều, hiện thời chưa thể biết mèo nào cắn mỉu nào, mà có lẽ phải sau ngày 14-8 mới biết được phe nào cháy túi?

Tàu vi thượng sách

Xét cho cùng, các cụ Tối Cao đúng là danh bất hư truyền, cả nước đêch còn có ai cao cò, cao kiền hơn các Cụ.

Gần đến ngày nộp đơn dự đua vô Phủ Đẩu Rồng, các Cụ ngồi gãi đầu gãi tai, biết là mình sắp được ngồi lên "đầu sồi, lừa bông" đây! Vì nhận đơn là ngay, không nhận cũng ngay, bác đơn là khôn nạn, mà không bác đơn cũng khôn lìn!

Các Cụ hùa nhau mở hết sách, Luật Tây tới sách Luật Mèo ra đọc, rớt cuộc vẫn bết tắc, không tìm thấy một chương vào, mục nào, hay điều khoản nào khả dĩ giúp tìm ra lối thoát.

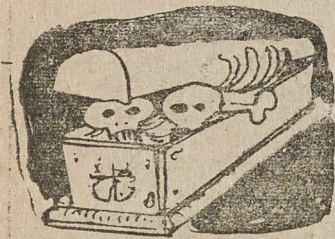
Mãi sau, một Cụ tỉnh cò vô được cuốn Kim Vân Kiều của Cụ Nguyễn Du, mới vái van và xin một quẻ bói, lật ra đọc trúng tú câu:

"Ba mươi sáu chước, chước này là hơn."

À đây rồi, nời cơm National đây rồi! Cụ Nguyễn Du đã ngầm chỉ cho con đường cứu nguy dân tộc rồi đó là "Tàu vi thượng sách" hay là "Đi đảo vi thượng" cũng thế!

Thế là ngày hôm sau, Cụ lục tục rước các Cụ Bà đi một chuyến du hí, gọi là đi cho biết đó biết đây, ở nhà với bầu cử biết ngày nào khôn! M t Cụ thứ năm thì chờ đúng ngày ông Phó nộp đơn thiếu chữ ký để ôm khăn gói leo lên máy bay vũ nốt, sống chết mặc bay.

Chung quy chỉ khổ 4 Cụ chậm chân còn ngồi lại, không chơi được "thượng sách" đành phải áp dụng toàn là "trung sách" "hạ sách" nên mới bị thiên hạ bắt tội rần rần! Thừa này, đúng đến quan Tòa cũng y như mó dái ngựa vậy mà bây giờ vô số kẻ dám mó dái ngựa "tối cao" không biết họ đã uống hết mấy triệu bạc thuốc liều?

Bố Ma?

Đừng để lòng phẫn nộ của dân Châu Đốc bị tức nước vỡ bờ

Trong số trước. Con Ông đã quyết liệt bênh vực một bà già 65 tuổi, góa bụa, và hiện đang có con trai tổng quân năm liền miền tại tiền tuyến. Gia đình nan nhân bị "đại Công ty gian ác" ở Châu Đốc cấu kết với nhau để... để ra bản án quái đản, ngửi sặc mùi "đớp hít"...

Bản án này đòi trục xuất bà lão hiện đang sống tại căn nhà, mà bà đã mượn một nửa thế kỷ dài lẽ thê. Thế nhưng, thẳng chủ nhà đất, lại là tên tài phiệt quá giàu tiền. Nó đã tung bạc ra để gắn vào mồm công lý kèm thêm 300 ngàn "nhậm xà" đút cho ông xử lý Ban Dân họ Lý để nói bợn, sớt sáng thì hành bản án phi lý và thất đức. Chúng nhất định uy hiếp gia đình bà lão và lại còn giở trò khủng bố rất độc ác, làm cho bà lão phải sống cảnh màn trời chiếu đất.

Hành động quá đê hèn của "đại công ty ác ôn" này đã gây phẫn nộ cho 50 ngàn tín đồ Cao Đài Châu Đốc và... một màn biểu tình phản đối đã được hình thành. Trên nhiều báo thủ đô có đăng hình ảnh và tường thuật vụ đấu tranh quyết liệt của 5 vạn tín đồ... có lòng nói trên.

Người ta nhìn thấy trên khẩu hiệu, in đậm nét. "50 ngàn tín đồ Cao Đài Châu Đốc chống tòa án bất công".

Chính quyền trung ương không thể làm ngơ vụ này! Nhất là với Tướng Trần Thanh Phong, một ông Tướng sẵn sàng lắng nghe tiếng nói của báo chí. Còn chờ gì không biên diễn một màn chiếu cổ ông Trương Ty xử lý ở Châu Đốc. Không thể để cho... Công lý bị đi phép vĩnh viễn, đành lại cho thế lực kim tiền... mặc sức hành hạ đồng bào? Xin đừng để lòng phẫn nộ của nhân dân bị tức nước vỡ bờ! Có châu phải làm thịt bọn ác ôn khôn kiếp!

Ma giáo và dụ khị.

Có lẽ cảm thấy đường mò vào viện Hạ bộ năm nay quá mấp mòi hung hiểm vì địch thủ đông đảo quá trời, nên hiện nay tại khắp các đơn vị trên toàn cõi An nam, người ta thấy xuất hiện một hiện tượng đáng mắc cười giữa các anh chị ứng cử viên. Hiện tượng này có thể mệnh danh là "đá giề lá nhau" hoặc "tự vạch áo đổi phượng" cho bà con có bác coi chơi. Bằng chứng tại đơn vị Biên Hòa, một nữ ứng cử viên thơm như mũi sầu riêng bỗng đứng được đời tặng cho cái mỹ hiệu là "lá đa công cộng".

Một nữ ứng cử viên khác tại Gia Định thì được thiên hạ kêu bằng "chuyên viên chơi ghệ cậu chó". Rồi một ông ứng cử viên cũng tại Gia Định thì khi không được cử tri bước nghiên cho cái nghề bán cá rem cây, bởi nguyên do trong lúc đi vận động tại các khu xóm bình dân ông đã cần thận mang theo cả chục thùng kem ban phát miễn phí cho trẻ nít để kiếm điểm với bố mẹ chúng.

Cái đà này chắc chắn sẽ còn kéo dài từ nay cho đến ngày bầu bi chính thức, dân đen cử tri còn được nhiều dịp một cười về những màn vạch vôi gia phá nhau lên mà phết hắc ín.

Vẫn còn thơm lắm

Theo tin đồng nghiệp nhưt trình, ĐHPG Hòa Hảo thuộc hệ phái Lương trọng Tường vừa triệu tập một buổi đại hội và đi đến quyết định là các ứng cử viên DB nào muốn được sự ủng hộ của Giáo Hội thì phải triệt để tuân theo 2 điều kiện.

"Chỉ được ăn hút, nửa lương còn một nửa cúng vô quỹ GH để thực hiện công tác xã hội, và phải tuyên thệ không được lem nhem trong suốt thời gian ngồi tại nhà hát tây. Đứa nào phạm tội thì sẽ bị toàn GH coi như là giáo gian.

Sự việc trên vừa được loan đi, phái viên C.O bèn mở cuộc thăm dò các ứng cử viên mọi nơi trong nước thì đa số đều có chung một câu trả lời đại khái: "Cúng cả lương còn được nữa kia, miễn là vô được viện Hạ bộ rồi làm giàu đâu có mấy hồi, thiếu gì áp phe đó. Ô hay, chế độ mình là tự do dân chủ người dân ai cũng có quyền chạy áp phe thì DB người đại diện cho dân cũng có thể chạy áp phe chứ, đâu phải lem nhem trái lời thế?"

Bon C.O: May phước các ông không phải là tín đồ Hòa Hảo, bằng không nhiệm kỳ tới đảng viện Hạ bộ chắc còn xảy ra lắm chuyện vui.

Nhờ Nhà Nước giải thích đùm

TUYÊN ĐỨC Đồng bào Tuyên Đức hồi lâu làm ngạc nhiên khi thấy trong số các ứng cử viên dân biểu kỳ này có tên Bùi văn Lương nguyên Tổng ủy di cư và Bộ Trưởng nội vụ dưới hồi nhà Ngô. Người ta không ngạc nhiên về cái việc trở lại chính trường của những người chế độ cũ nhưng người ta bàn tán về vụ Bùi văn Lương đã bị Viện Giám Sát truy trước đây truy tố về tội kiếm khuyết 60 triệu bạc trong ngân sách 600 triệu của tổng ủy chiêu hồi thời ông Diêm. Bùi văn Lương bị truy nã về tội đó và dường như lệnh truy nã vẫn còn. Con Ông xin nhắc các ông "bạn dân" thử lục xem có phải vậy không?

Chính vì thế mà dù nộp đơn ứng cử người ta chẳng thấy Bùi văn Lương xuất hiện đâu cả. Chỉ thấy toàn là người đại diện, vì khi người ta kiếm khuyết tới 50, 60 triệu (bạc dưới thời nhà Ngô có giá trị hơn bây giờ nhiều) nhờ người ta có quyền có nhiều đại diện. dân chúng Tuyên Đức còn nên bỏ thăm cho một người đã kiếm khuyết công quỹ hay không? Ông Bùi văn Lương có giỏi thì lên tiếng thử xem!

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

★ Phi cơ tối tân □ 106 Hành khách □ 900 cây số giờ □ Tiếp đãi nồng hậu □ Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA □ TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế
116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.447
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

PHÚ ĐE GIAO CHI

Cả nước nhục nhằn

Với quan niệm chắc như đinh đóng cột tụi Con Ong thừa nay nhìn sự việc diễn tiến trên đất nước này, bằng nhỡn quan khác biệt. Có nghĩa là, tất cả, chỉ là trò mưa rồi, dưới bàn tay bắt quyết của bọn Phú Thủy Mặt Xanh. Thế cho nên, dù là ông Trời ông Thánh hay ông Tướng nào cũng vậy mà thôi vạn sự ở màn kết thúc vẫn do nơi tụi Đạo Diên Long Lá. Tuy nhiên, về vụ «ông Kỳ bị ép: lời phèo và quá cỡ thợ mộc» đã xảy ra quá lộ liễu khiến cho tụi Con Ong nổi máu hung hăng, tính nhào vô ăn thua đủ!

Nhưng, ăn thua đủ với mục tiêu nào đây? Khi mà ai cũng đã thấy rõ tất cả đều là quân cờ cần thiết ở mỗi giai đoạn... sự quyết định vẫn là Tụi Chúng Nó muốn tròn' hay méo vẫn là do Tụi Nó, bởi Tụi Nó và chỉ có Tụi Nó hết thảy!

Cũng vì thế, anh em Con Ong, bèn kịp tỉnh cơn ác mộng và bảo nhau, đồng thờ dài và cùng mặt nhiệm cho chủ quyền của An Nam Ta, trong 5 phút.

Con Ong nhận lệnh ngầm của ai?

Một anh bạn lão làng, theo chân mấy cụ Tồi Cao ra Đà Nẵng, đã cho biết, cụ chủ tịch Trần Văn Linh trong lúc tâm sự có ngó ý thắc mắc rằng:

«Không hiểu vì cái lẽ bí ẩn gì, mà tụi Con Ong cứ hay vác Tồi Cao P.V ra làm đề tài trào phúng...?»

Cụ chủ tịch khá kính và hiền từ nhất nước An Nam, sau đó, đã nói thêm là:

«Nếu anh thân mật với tụi nó, làm ơn hỏi thử xem là, anh em Con Ong vì bốc đồng thích khoe hại viết lảng nhãng', hay tụi họ nhận được lệnh ngầm của ai? đề đã TCPV?»

Trước hết, xin long trọng xác nhận rằng: Với cá nhân cụ Trần Văn Linh, khỏi nói, thì cả nước này, đều rõ Cụ rất nghiêm trang, phước hậu, và trong hàng thâm phán, cụ đứng vào thành phần sáng giá. Nhất là về tác phong đức độ... Cụ là số đích. Nói như thế để khẳng định rằng lúc tranh chức chủ tịch TCPV. CO đã viết nhiều về cụ, tụi Con Ong, khi viết là viết theo sự kiện, mỗi ký giả tự nhiên thả hồn sáng tác theo nguồn cảm hứng riêng tư. Chủ nhiệm rất tôn trọng ý tác giả và hứng của người công tác. Riêng về vụ «Cố nhận lệnh ngầm của ai?» thì xin nhấn mạnh là 1000 lần Không. 1 triệu lần Không.

Với danh dự của tụi cầm viết tuy chuyên chính đời và đã kịch lem nhem, nhưng tinh thần trách nhiệm rất cao và lòng tự trọng cũng được mô tả là rất kỹ.

Do đó, tụi Con Ong chưa hề nhận lệnh ngầm của ai hết trơn. Anh em độc lập hành nghề và độc lập sáng tác. Có rau ăn rau, có cháo ăn cháo, anh em vẫn bảo nhau là, chọn nghề viết lách, để tâm hồn được tự do và tự tưởng luôn thơ thới hẳn hoan. Ai cũng là bè bạn, từ dân đen giang hồ đến quan quyền cao nhất nước. Ai xử đẹp thì đáp lại đẹp ai chơi bần thì ăn thua đến cùng. Cụ cứ tin chắc chắn, như đinh đóng cột, là tụi C.O không có ai chỉ phối nời đâu. Trừ có 1 thứ dọa được anh em Con Ong, đấy là độc giả chế Con Ong không thêm đọc nữa.

Tức cười... vẩn vẩn...

1 ký giả theo chân Quý Quan Tồi Viên ra ngoài vùng hòa tuyến, họp bàn mật với các thâm phán vùng 1, để có thái độ đúng mức về cuộc bầu cử H.V đã tiết lộ rằng thì là - quan chủ tịch Tồi viên là Ngài Thâm phán họ Trần, có lẽ vì quá tôn trọng nguyên tắc của quan tòa, là chỉ sống trong tháp ngà, không giao du vô vịn vì sợ bị tình xam chi phối... Nên quan chủ tịch, chẳng biết xưng hô chức tước của thiên hạ, ra đầu đuôi xuôi ngược thế nào cả...

Ví dụ: khi đứng trước hai ông Tướng. 1 ông là Trung Tướng Lâm tư lệnh QĐ 1, còn một ông là Tướng Hiếu tư lệnh phó. Cụ chủ tịch Trần Văn Linh đã hiện ngang và tỏ vẻ đôi lời rằng.

Kính thưa Trung Tướng «Đại Biểu chính phủ Vùng...» ý cụ muốn thưa với ông Lâm, nhưng thực tế ngày nay có chức đại biểu chính phủ. Và lại nếu là đại biểu chánh phủ thì cũng không thể quát thêm chữ Vùng ở chót. Mà đúng ra, nên thưa Trung Tướng Tư Lệnh thế là đẹp đúng rồi!. Đàng này

cụ chủ tịch kẹt trong tháp ngà hơi kỹ nên phớt ra câu Thưa Gõi... Linh kính làm cho tướng tá đứng lịm đi chỉ chực cười tở tở, vì kỳ cục quá.

Vấn chưa hết, vừa «Thưa Gõi», ngất ngư như thế, đã sai quá xá, cụ chủ tịch, có lẽ vì xúc động mạnh, bởi nói trước tướng tá, đâu có phải Nghề của Cụ, do đó, tiếp theo cụ chủ tịch Tồi Cao P.V, lại bồi thêm 1 cú làm lẩn kinh khủng hơn, là vì, khi hướng về tướng Hiếu, cụ phớt ra mấy câu rằng: «Thưa thiếu Tướng... Đại đội trưởng» thế có chết cha thiên hạ không cơ chứ, thiếu tướng cóc khô gì, mà lại là tướng Đại đội trưởng.

Cú sai lầm thứ hai này, quá vất vả, nên 1 ông Tòa nhanh miệng đã với nhắc ngầm là «Tư Lệnh Phó», rồi quan tòa trẻ trung thông minh ấy, đã đi 1 đường là lướt, rằng: Xin lỗi quý vị, vì ông chủ tịch mới đi tiền đồn, mệt quá, nên bị sơ ý... nói lớn!» Nào đã hết đâu, khi tới me sừ, đại tá Đầu Tinh Đà Nẵng, cụ chủ tịch Tồi Cao lại biểu diễn màn nói nhịu, rằng: «Thưa Đại Tá Thị Xã trưởng» Làm đếch gì có cái chức «thị xã trưởng». Chỉ có chức Thị Trưởng Đà Nẵng thôi cụ ơi! Nhờ cụ làm ơn nghiên cứu lại chức tước, cấp bậc của Quan Quyền An Nam, chứ cụ là Tồi Cao ở xứ này mà lại, hạ xuống cái văn «Thưa Thiếu tướng Đại đội trưởng», thì quan quân tướng sĩ Giao Chi đến còn 1 đường độn thổ là hết nước rồi cụ ạ! Yêu cụ, kính cụ mới nhắc nhở đến cụ đôi lời!! Xin cụ thông cảm nhé!

Tin mừng

Sau khi ông tướng vùng 1 than thở rằng ông rất lấy làm chán nản trước cảnh hục hặc giữa ông Chánh và ông Phó, nên mấy phen ông từng xin soọc đi đi mần nghề đại sứ mà không được, toàn dân toàn quân An Nam ta bèn khám phá ra một vài sự việc đáng mừng như sau:

— Là con nhà tướng mà ông sao vùng 1 lại âm mưu giã từ vũ khí, chứng tỏ ông quá chán nản thật sự chứ không phải giả vờ. Vậy hai cuộc bầu cử sắp tới chắc sẽ có nhiều hy vọng được trong sạch và thẳng thắn tại vùng 1, trách nhiệm của ông, vì dù sao ông cũng là người đang muốn đứng giữa.

— Tướng Lâm cũng cho biết bị giới cường quốc An Nam ta còn thiếu tới 20 ông đại sứ nữa lận. Do đó, vô tình ông đã bốc thơm cụ ngoại Bi Ve rồi còn gì. Vì nhờ tài ngoại giao của cụ ngoại khéo léo quá, ngoại quốc tụi nó đâm mê, thiết lập bang giao tùm lùm đến nỗi cụ không kịp kiếm Đại sứ để xin bổ nhiệm tại các sứ quán mới. Hách thế là cùng, tự hậu cảm đưa nào chê cụ bất lực.

Phản tuyên truyền

Tuần rồi, xếp phó bộ kinh hải của quốc gia Giao Chi vừa kiêu hãnh báo tin mừng cho tụi dân đen các kẻ biết từ nay cho đến ngày bầu Chánh Vương mới sẽ nhất định không có một biện pháp kinh tế nào được đưa ra là hết cả. Có nghĩa là trong ngót hai tháng tới đây, quốc dân đồng hồ cứ yên trí sống vui sống khỏe, khỏi lo sợ đóng thêm thuế hay mua bán các món nhu yếu phẩm bằng giá cao hơn bi giờ.

Thoạt tiên ai nấy cùng hơn hồ sau khi nghe xong câu tin vui vừa nói của ông thứ nhì bộ Kinh hải nhà nước. Tuy nhiên sự hơn hồ chỉ kéo dài được chút sù, để rồi thay thế bằng một sự hãi sợ vô cùng bực trong lòng mọi người. Vì nếu chịu khó suy diễn kỹ, thì rõ ràng ông Kinh hải vừa chánh thức báo động ngầm mọi người phải tăng cường sau cuộc bầu bi tháng 10 này rồi sẽ vỡ mặt cả đám ông sẽ cho soọc đi vô khối biện pháp mới cho biết tay đứng có nghèo mà ham.

Đi nhiên chỉ có giai cấp gian thương ba Tàu là hí hả nhất về nguồn tin vui mới toanh của ông Kinh hải.

Dân Kỳ Bèo mở tiệc ăn mừng

Trong phùa kinh lý mới đây tại các trụ sở phủ lýt, quan Bao công Huỳnh khắc Dụng đã tỏ rõ lamột người vô cùng rộng lượng bằng cách truyền trả tự do ngay lập tức cho ba con bạc bị bắt tại quận 8, với lý do họ tuy có cờ bạc tí ti thật nhưng là cờ bạc tại gia cờ bạc để giải trí một cách lành mạnh chứ không nhằm mục đích bóc lột nhau hoặc lấy tiền xâu.

ĐA DANH cầm tròn

Sau khi ngó đũa trên tòa bay cùng khắp, giới Kỳ Bèo cả nước rất lấy làm một sự hân hoan sung sướng, nhất là bọn hồ ly chủ chứa. Nghe nói bọn này đang xếp đặt một kế hoạch cờ bạc mới, nghĩa là dưới hình thức giải trí tại gia mặc dầu bên trong vẫn bóc lột nhau tận tình, vẫn thu tiền xâu đã man tàn bạo hơn bao giờ hết, đặng hóa giải tất cả những cuộc vây bắt của đảng viên dùi cui. Vì đã có tiền lệ rồi mà.

Chi bọn dân đen lãnh đủ

Kể từ ngày có tin ông Phó râu nhất định ứng cử chức Chánh Vương với bất cứ giá nào, cho dù số sí nhê không hoàn toàn hợp lệ, nhân dân Giao Chi quốc đã liên tiếp giạt mình khiếp sợ về những lời đồn đãi nặng tình cách Hit cóc không chịu được: Nào là sẽ có một vụ đảo chánh sắp xảy ra, nào phủ đầu rông sẽ ăn bom nào là một cuộc biểu tình phản đối sẽ được tổ chức và chắc chắn khó thoát khỏi một trận gió tanh mưa máu vân vân...

Nhưng tới nay tất cả những nguồn tin đồn vừa kể vẫn chưa thấy tăm hơi đâu hết chỉ riêng bọn dân đen rách mướp lại được dịp rách mướp thêm bởi sự đầu cơ gạo muối của các đồng bào Việt gốc Chợ Lớn.

30 tề 1 ghé 'Lệ Xuân Viện'

Bọn C.O vừa nghe phong thanh rằng thì là quan đầu tỉnh Kiên giang mới đây đã ngửa tay ra để nhận của con nhà ứng cử viên gạch bóng Đồi tân 30 tề, với lời hứa chắc như cua gạch là bán đứt 1 ghé ở viện Quốc Hội Hạ Bộ cho đương sự.

Í có đồng địa trong nhà băng, chơi trò ma giáo ăn hiệp thiên hạ hé. Vừa thôi chứ. Về phần quan Đầu tỉnh KG cũng vậy, nếu quả thật có đóp 30 tề thiệt thì cũng nên kín đáo một chút chứ. Ai đời lộ liễu quá như rứa. Hãy chia cho bọn C.O mười Tề đi đóp hết coi sao được, kỳ thấy mẹ.

Đã có chi thị bỏ phiếu

Một số ứng cử viên và một số các viên chức Xã Ấp cùng các Trung đội trưởng Nghĩa quân tại các Quận trên toàn quốc rất bất bình và lấy làm ngạc nhiên vì có sự chỉ thị ri tại của các cấp chỉ huy địa phương gần như buộc họ phải tuyên truyền cử tri bỏ phiếu cho những Ư.C.V với thành tích và tư cách quá lem nhem nên họ đi nói đầu đầu bị phản đối đó, và không hiểu lệnh trên hay vì tiền bạc hoặc tình cảm cá nhân mà mấy ông quận làm kỳ cục quá vậy. Hơn thế nữa giới quân nhân nghe đâu phải bỏ phiếu ở các địa điểm riêng biệt với mục đích để kiểm soát hiệu quả sự chỉ thị cho từng viên chức chỉ huy.

Nguồn tin trên nếu đúng, theo C.O chỉ có hại chứ không có lợi. Bởi lẽ những người được ngầm chỉ thị sẽ tìm cách bỏ phiếu những tên mặt mo đó vô thùng rác là cái chắc. Cử tri kỳ này chắc chắn không bị lừa bịp!

Quản lý: HOANG THỊ QUY

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 800đ

CON ON